

Dunaj označa ruske podatke kot pretirane.

Ruske izgube baje dvakrat ali celo trikrat večje nego avstrijske v zadnjih bojih.

Pred Verdunom ljuti boji.

Avstriji še napadajo Lahe in uspešno odbijajo protinapade.

Dunaj, 12. jun. (Čez London.) — Včeraj objavljeno dnevno poročilo avstro-ogrsko vojnega vodstva pravi: "Vzhodno od Kolkov so bili Rusi poginili nazaj čez reko Styr. Naše čete so ujele 8 častnikov in nad 1.500 vojakov ter uplenile tri strojne puške. Severozapadno od Tarnopola so našle veliko važno višino, ki jo je bil zasedel sovražnik.

"V severovzhodni Bukovini so se morale naše čete pod pritiskom mnogo močnejših sovražnih trum umekniti."

Berlinsko vojno poročilo.

Berlin, 12. jun. — Ruske čete, ki prodirajo severovzhodno od Buczacu v Galiciji, so bile odbite in nad 1.300 Rusov je bilo ujetih.

V dnevnem poročilu je rečeno:

"Vzhodna fronta: Nemške in avstro-ogrsko čete pod generalom von Bothmerjem so odbile ruske oddelke, ki so prodirali severovzhodno od Buczacu ob Stripi. Nad 1.300 Rusov je ostalo v naših rokah. Sicer je položaj ob nemški vzhodni fronti neizpremenjen."

Petrograjsko vojno naznanilo.

Petrograd, 12. jun. — Največja bitka sedanje vojne na vzhodni fronti se vrši, splošen spopad ob celi 600 milj dolgi liniji od Rigškega zaliva do rumunske meje.

Rusko uradno naznanilo, danes izdano, pravi:

"Vsed viharjev na južnem Ruskem — brzojavna zveza pretrgana, in zato so dospela od naših armad le pičila poročila. Vkljub temu se potrjuje, da se je ofenziva generala Brusilova včeraj nadaljevala. V mnogih frontnih odsekih še vedno zasledujemo poraženega sovražnika, in ponekod smo ga vroče napadali, dočim je sam podjemal obupne protinapade.

"Skupno število naših ujetnikov znaša sedaj 1.700 častnikov in 113.000 vojakov.

Podrobnosti o bojih.

"Slednje podrobnosti o bojih so došle:

"Tekom spopada blizu Rojčev (ob Styr blizu Lutska) so naše čete ujele 18 častnikov in 1.185 nemških vojakov ter 26 častnikov in 742 avstro-ogrskih vojakov. Včeraj smo kot okroglo število navedli 2.000 ujetnikov.

"Južno od Lutska, na fronti ob Ikvi, se je sovražnik naglo umeknil. Za pet dni mu smo.

Avstriji se bore obupno.

"V Galiciji, blizu krajev Gljadki in Verobjevka, severno od Tarnopola, je sovražnik ponovno in ljuto napadel, a je bil odbit v jutro 11. junija. V tem spopadu se je odlikovalo naše topništvo.

"V okraju Bobulince, severno od

prodreti čez reko. V tem okraju, kakor tudi v vseh drugih bojnih odsekih so ruske izgube v razmerju k brezopirni uporabi vojaških množtev."

Rusko vojno naznanilo.

Petrograd, 13. jun. — Današnje naznanilo vojnega urada pravi, da se avstro-ogrsko in nemške čete ob galicijski in volhinjski fronti tako naglo umikajo, da je bilo le malo število vojakov ujetih poleg prej naznanjenih. Skupno število ujetnikov je navedeno kot 115.700, v primeri s približno 114.700 naznanjenimi včeraj.

Sedaj je precejeno, da je bilo več nego eno tretjino vojakov v avstrijskih armadah na vzhodni fronti usmrčenih, ranjenih ali ujetih izza pričetka ogromne ofenzive dne 4. junija.

Približno 120.000 vojakov in častnikov je bilo ujetih do danes. V bojih, kakršni se vrše na ruski fronti, sta po zmernih cenitvah dva usmrčenca ali ranjenca na vsakega ujetnika. To bi pomenilo, da je bilo skupaj kakih 360.000 Avstrijev onesposobljenih za boj izza dne 4. junija. Avstrijska vojska na vzhodni fronti je bila različno precejena od 700.000 do 1.000.000 mož.

Rusi pred Črnovicami.

Petrograd, 14. jun. — V svojem prodiranju proti Črnovicam, glavnemu mestu Bukovine, so Rusi osvojili vas Salatin, 20 milj severozapadno od mesta, kakor naznanja vojni urad danes.

Poleg prej naznanjenih ujetnikov so Rusi ujele dvajset častnikov in 6.000 vojakov ter uplenile deset strojnih pušk.

Skupno število ujetnikov in vojnega plena izza dne 4. junija znaša približno 120.000 vojakov, 1.780 častnikov, 130 topov in 260 strojnih pušk.

Dunaj zanika velike izgube.

London, 14. jun. — Brzojavka na Reuter's Telegram Co. iz Amsterdama pravi, da je avstrijski tiskovni urad na Dunaju objavil naznanilo, v katerem pravi, da so ruska naznanila o ujetnikih zelo pretirana in da so ruske izgube dvakrat ali trikrat večje nego avstrijske.

Ruska zmaga an morju.

London, 14. jun. — Ruske in nemške lahke vojne ladje so se spopadle v Baltičkem morju davi zarana in Rusi so zmagali. Spopad se je pripetil blizu švedske brežine. Brzojavka iz Koda pravi, da je bila nemška pomožna križarka "Koenig von Sachsen" pogreznjena z vsemi na krovu. Nadalje je bil pogreznjen en gmški ruševac in dvajset trgovinskih ladij, ki jih je oddelek nemškega vojnega brodogra spremljal.

Laska fronta.

Dunaj, 12. jun. (Čez London.) — Včeraj objavljeno dnevno poročilo avstro-ogrsko vojnega vodstva pravi: "Na laskem bojnem torišču so bili vsi sovražni napadi odbiti. Pri osvojitvi z naskokom gore (Monte) Lemarne je ostalo 500 ujetnikov v naših rokah."

Rim, 12. jun. — Nocojšnje uradno poročilo vojnega urada naznanja nadaljnje prodiranje od strani Italijanov v dolini reke Arsa, v odseku Pasubio in ob liniji Posina-Astico na južnem Tirolskem.

Ostavka Salandre sprejeta.

Kralj Viktor Emanuel je danes sprejel Antonia Salandre, odstopajočega prvega ministra, ki je izročil ostavko vlade.

Odstop ministrstva, objavljen včeraj,

je bil uradno naznanjen danes v senatu in poslanski zbornici, nakar se je parlament odgodil.

Kralj se je potem posvetoval z voditelji raznih strank o sestavi nove vlade.

Avstrijsko vojno poročilo.

Dunaj, 13. jun. — Vojni urad je nocoj objavil sledeče naznanilo, datirano 12. junija, o vojskovanju na laskem bojnem torišču:

"Položaj na jugozapadnem bojnem torišču je neizpremenjen. V Dolomitih ter na fronti med Brento in Adizo so bili Italijani odbiti, kjerkoli so napadli."

Lasko vojno naznanilo.

Rim, 13. jun. — Po predhodni topniški pripravi so italijanske čete podjele napad v Tigarinski dolini in zavzele močno avstrijsko linijo, kakor poroča današnje naznanilo vojnega urada.

Avstrijske čete so poskušale napredovati v več odsekih, a so bile zaustavljene.

Benetke bombardirane.

Berlin, 14. jun. (Brezlično v Sayville.) — Oddelek avstrijskih zrakoplovov je napadel Benetke v nedeljo ponoči. Več drugih krajev v severni Italiji je bilo bombardiranih in sicer z dobrim uspehom, tako poroča avstro-ogrski glavni stan. Naznanilo se glasi:

"Oddelek pomorskih zrakoplovov je bombardiral v noči od 11. na 12. junija v obširnem okrožju in z dobim uspehom železniško progo med krajema Mestre (5 milj severno od Benetk) in San Dona di Piave ter železniško postajo v Mestru. Več bomb je padlo v lopo za lokomotive. Orožnica v Benetkah je bila tudi bombardirana.

"Vkljub silnemu streljanju z obrambnimi topovi so se vsi zrakoplovi vrnili neopškodovani."

Lahi obstreljujejo istrsko brežino.

Rim, 14. jun. — Italijansko brodogje je začelo močno obstreljevati avstrijske postojanke na istrski brežini, v sosesčini Poreča in Trsta, kakor pravi današnje uradno naznanilo.

Avstriji napadajo.

Rim, 14. jun. — Avstrijski napadi ob liniji reke Posina na južnem Tirolskem, podjeti po silni topniški pripravi v ponedeljek zvečer, so bili povsod odbiti po Italijanih, kakor je naznanil vojni urad danes. Na soški fronti ni bilo nobenih važnih razvojev.

Laska križarka torpedirana.

Berlin (brezlično v Sayville), 14. jun. — Avstro-ogrsko admiraltvo objavlja danes sledeče dnevno naznanilo: "Neki avstrijski podmorski čoln je torpediral dne 8. junija veliko italijansko pomožno križarko 'Principe Umberto', ki je imela na krovu vojaštvo. Ladja, ki jo je spremljalo več ruševcev, se je potopila v nekaj minutah."

Zapadna fronta.

Pariz, 11. jun. — Francozi so snoči odbili tri napade, naperjene proti postojankam blizu Griča 304, zapadno od reke Meuse in severno od Verduna. Vzhodno od reke so bili samo topniški boji.

Pariz, 12. jun. — Ponovni napadi po Nemcih na francoske linije severovzhodno od Verduna so bili odbiti snoči in danes s težkimi izgubami za sovražnika.

Nemci pridobivajo ped za pedjo.

Pariz, 13. jun. — Čez dan se je bojevanje v verdunskem odseku ublažilo v lahke topniške boje, pravi francosko uradno naznanilo.

Včerašnje in snočnje bojevanje pa je bilo ljuto, zlasti na fronti zapadno od Thiaumontove farne. Po danes objavljenem uradnem naznanilu se je Nemcem posrečilo, prodreti v nekatero prednje zakope na neki točki, a drugod so bili odbiti.

Francoski zakopi, ki so prodrli vanje Nemci, so na vzhodnem hrbtu Griča 321.

Zapadno od reke Meuse ni bilo važnih bojev ponoči.

Nemci zavzeli še več zakopov.

Berlin, čez London, 14. jun. — Nemške čete so zavzele francoski postojanki zapadno in južno od Thiaumontove farne, ob vzhodnem bregu reke Meuse na verdunski fronti, kakor poroča berlinsko uradno naznanilo danes. Brantelj postojank, 793 častnikov in vojakov, so bili ujeti.

Pariz, 14. jun. — Bojevanje okrog Verduna je zopet oslabevalo vsled opešanja na obeh straneh.

Za Nobelovo nagrado.

Madrid, 13. jun. — Gibanje se razširja v svrhu, predlagati španskega kralja Alfonza kot kandidata za Nobelovo mirovno nagrado.

Wilson in Marshall bosta zopet nominirana.

Demokratska deželna konvencija v St. Louisu, Mo., se vrši v znamenju soglasja.

Glynn slavil zavezno vlado.

Gesla: Amerikanizem, mir, vojaška pripravljenost in prosperiteta.

Set. Louis, Mo., 14. jun. — Demokratska deželna konvencija se je zbrala danes k svoji prvi seji. Otvoritveni govor je imel bivši guverner Glynn iz New Yorka, ki je v svojih izjavah postavil konvent pod znamenje gesel amerikanizem, mir, vojaška pripravljenost in prosperiteta ter s svojim namigom na mir vzdržujoče vodstvo zunanji stvari od strani predsednika vzbudil velikansko navdušenje, ki se je izražalo v ponovnem ploskanju.

Zgodovinsko primerjanje.

G. Glynn je navedel več zgodovinskih primerov iz zgodovine Združenih Držav, da dokaže, da so drugi predsedniki, med njimi tudi republikanci, tudi "poravnali preteče krize, ne da bi se zatekli k vojni."

"Vladna politika," je izjavil, "je bila prav tako ameriška, kakor ameriška zastava sama."

"Zmaga je naša."

St. Louis, Mo., 14. jun. — "Wilson in Marshall na čelu demokratske glasovnice in zmaga je naša," se glasi program, po katerem bodo ravnali delegatje k demokratski deželni konvenciji. Na videz ni bilo med več nego tisoč delegatj, ki so se podali v veliki Coliseum, dvorano konvencije, ni tene, ki je bil drugačnega mnenja, in res vlada redko oglasje. Vprašanje, kdo se ima postaviti kot predsedniški kandidat in kot podpredsedniški kandidat, je odloženo, in voditelji za-

Cenzura pošte se nadaljuje.

London, 12. jun. — V zvezi s francosko vlado izdeluje britanski urad za zunanje stvari osnovo odgovora na zadnji ameriški protest proti motenju nevtralnega poštnega prometa. Ne potrebne zakasnitve, povzročene po upravnih napakah, so zdaj izključene, kakor uradno zagotavljajo. Odgovor na ameriško noto pa menda še nekaj časa ne bo dogotovljen, ker navaja posamezne slučaje, ki jih morajo oblastva šele preiskati.

Ameriška zavezna vlada je že prejela zagotovilo, da so bile napake, zaradi katerih se je pritožila, popravljene. Zda traja "samo še štiri ali pet dni", da se v Kirkwall dospela nevtralna pošta preišče in pošlje naprej. V Fallmouthu zahteva cenzura še manj časa.

Tudi "bitka".

Glavni stan gen. Pershinga, 13. jun. — Številno močnejša Villova tolpa je bila v jutro 9. junija odločno poražena, tako da si ne bo mogla zopet opomoči. 20 mož konjiškega polka št. 13 pod kapitanom Otto Rethorsom je popolnoma premagalo tolpo 20 milj severno od mesta Santa Clara. Noben Američan ni bil ranjen.

Jolietške novice.

— Na obisku. Rev. Francis S. Mažir iz Springfielda, Ill., župnik tamošnje slovenske župnije, je prišel včeraj zjutraj na poset v naše župnije in si je ogledal tudi tiskarno A. S., v spremstvu našega g. župnika, Rev. John Plevnika. C. g. F. S. Mažir je bil včeraj prvikrat v Jolietu.

— G. Anton Nemanich si je v torek kupil nov avtomobil, sistema Cadillac, na 8 cilindrov, od slovenske trdke John D. Strutzel Co., za \$2.100,00. — Tudi g. George Stonich, naš znani trgovec, si je nedavno kupil lep avto.

— Izlet v Lisle pri Chicagu napravi prihodnjo nedeljo g. A. Nemanich s svojo družino in več drugih rojakov iz Jolietu, in sicer na veliko češko slavnost. Prihodnjo nedeljo namreč, dne 18. junija, bode tamkaj posvečen češki samostan in semenišče sv. Prokopa. To bo prvo češko semenišče v Združenih Državah. Stane \$200.000. Nadškof Mundein bo posvetil isto, in navzočih bo kakih 100 duhovnikov. Iz Chicaga pride k posvečenju na tisoče Čehov.

gotavljajo, da soglasje ne bode mogoče po različnosti mnenja.

Amerikanizem.

St. Louis, Mo., 14. jun. — "Amerikanizem!" — Ta beseda je bila v današnjih govorih v otvoritveni seji demokratske deželne konvencije takorekoč na smrt mučena. Najprvo je govoril predsednik William F. McCombs od demokratskega deželnega odbora v dolgem nagovoru o lepotah zvezdaste zastave in o dolžnostih, ki jih nalaga tujerodcem, živčim pod njo. Potem je sledil časni predsednik, bivši guverner Martin Glynn iz New Yorka, ki je povzdigoval ameriškega orla, kakor že mnogo let nihče ne.

Otvorjena je bila konvencija ob 12.30 z molitvijo. Predsednik Wm. F. McCombs je imel potem daljši govor, ki je dosegel svoj višek v besedah: "Amerika za Amerikanca". Tem besedam je sledilo burno ploskanje. Nato je sledil pravi otvoritveni nagovor bivšega guvernerja Glynnu.

Wilson in Marshall.

St. Louis, Mo., 14. jun. — Demokratski voditelji so začeli nocoj obličiti končno veljavno platformo, na kateri bo predsednik Wilson razvil svoj boj za zopetno izvolitev.

Zopetna nominacija Wilsona in Marshalla zdogaj v soboto dopoldne je zagotovljena.

William Jennings Bryan deluje in govori na vse pretege za složnost in soglasje.

Predsednik korakal v paradi.

Washington, D. C., 14. jun. — Pod vodstvom predsednika Wilsona, ki je nosil zvezdasto zastavo, je korakalo danes do 75.000 moških, žensk in otrok iz Washingtona po Pennsylvania avenue v "preparedness-paradi", prirejeni v svrhu, da se javno dokaže deželnega glavnega mesta zahteva za primerno vojaško pripravljenost na suhem in mokrem.

POŠILJATELJEM DENARJA

V staro domovino javljamo, da so vse denarne pošiljate, za katere izda poštne Amerik. Slovenca bančni oddelek, popolnoma zajamčene, da je vsakršna izguba ali odbitek nemogoča. Kadar mi zapišemo, da smo poslali 1000 kron, jih oni, na koga so naslovljene, tudi prejme celih 1000 kron brez odbitka.

Pošljemo denar v staro domovino potem brezličnega brzojava (Wireless), a ne več kot 400 kron na enkrat, in sicer po navadnih cenah, samo še za naslov je treba plačati po 85c od vsake besede. Cena za 400 kron potem brezličnega brzojava na: Ivan Ivanovič, Ljubljana, Kranjsko (4 besede) \$61,00, a 100 kron pa za \$17,75.

Mi garantiramo vsakemu pošiljatelju, da bo sigurno sprejeta, ali pa vrnemo denar, kadar se nam dokaže, ali če se sami prepiramo, da denar ni bil izplačan, radi enega ali drugega vzroka.

Ako slučajno ne dobi pošiljatelj nobenega obvestila o denarju, in tako ne ve, če je bil prejet ali ne, mu mi na zahtevo izposlujemo izvirno potrdilo, opremljeno s poštnim pečatom, katero je prejemnik lastnoročno podpisal, ko mu je c. k. pošta izplačala denar v stari domovini.

Mi imamo v tem oziru najboljšo zvezo in najstrožji sistem, ker naš namen je zadovoljiti vsakogar, ki se posluži našega posredovanja.

Danes pošljemo v staro domovino:

Za \$	75	K	5	Za \$	17,50	K	125
"	1,50	10	"	20,95	150		
"	2,30	15	"	24,45	175		
"	3,00	20	"	27,95	200		
"	3,70	25	"	35,00	250		
"	4,40	30	"	41,90	300		
"	5,10	35	"	48,75	350		
"	5,80	40	"	55,75	400		
"	6,50	45	"	62,75	450		
"	7,20	50	"	69,50	500		
"	8,55	60	"	83,50	600		
"	9,25	70	"	97,50	700		
"	11,3	80	"	110,75	800		
"	12,75	90	"	138,50	1000		
"	13,98	100	"	699,00	10000		

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro popolnoma zastoni, poštnem ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočenem pismu kar gotov papirnat denar.

AMERIKANSKI SLOVENEK
bančni oddelek,
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

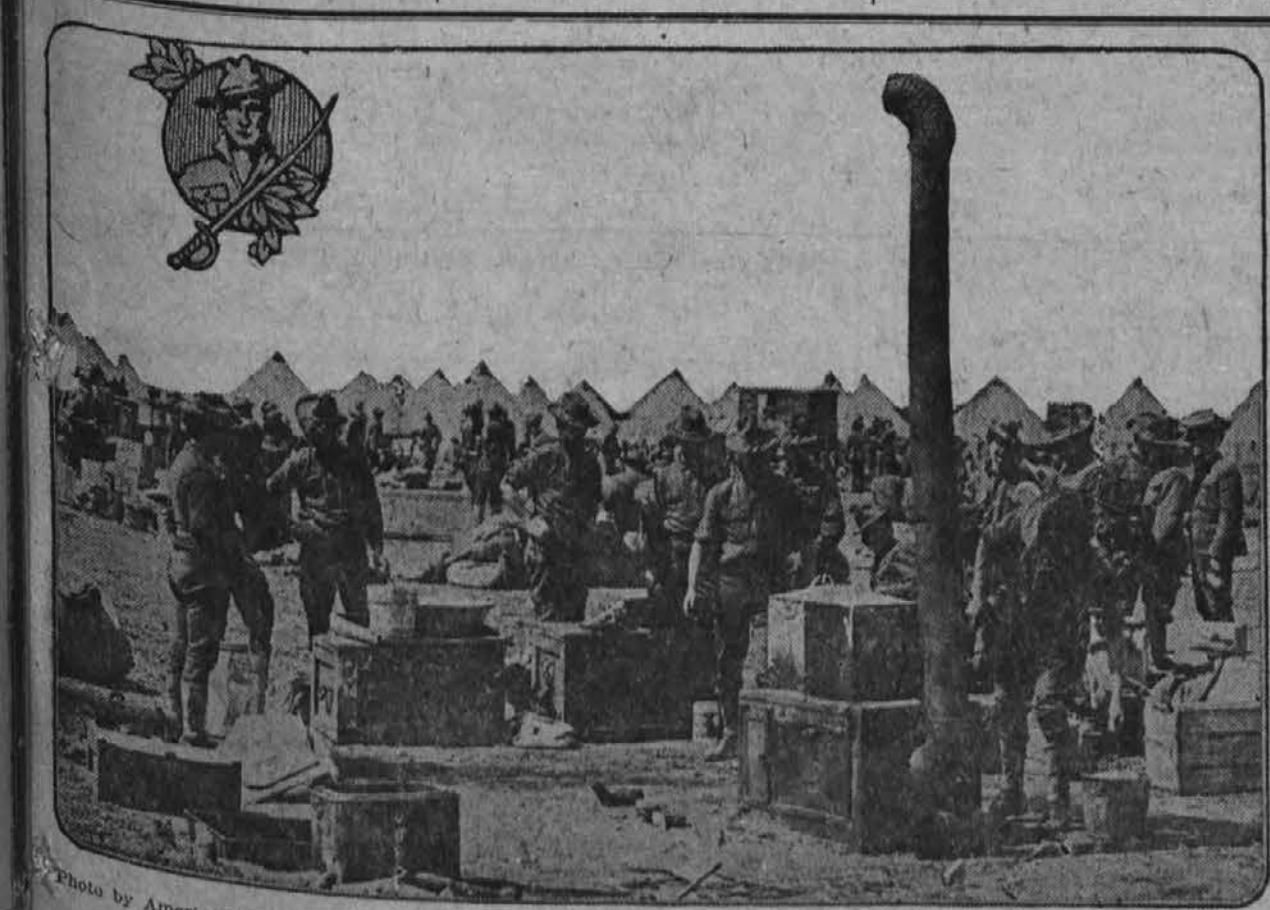

Photo by American Press Association

VOJAŠKE KUHNJE, KAKOR SE RABIJO V MEHIŠKI PUSTINJI.

IZ SLOVENSKEGA NASELJENJA.

Joliet, Ill., 14. jun. — Sklepna veselica graduirancev trgovskega in osmega razreda naše župnijske šole sv. Jožefa bo prihodnjega nedeljo, dne 18. junija, popoldne v Stenovih dvorani. Začetek točno ob dveh. Vstopnice po 50c in 25c.

Če sestre učiteljice so sestavile za to veselico obširen program in pripravile vse potrebno, da se bodo vse točke sporeda izvajale tako dovršeno, kakor je pri naših razmerah sploh mogoče. Naši nadopolni graduiranci pa kažejo s svojim javnim nastopom, da so se naučili v naši župnijski šoli poleg drugih predmetov tudi govorništvu, petju in dramatične umetnosti. V nedeljo popoldne jih pridite gledat in poslušati, in gotovo boste vzradoščeni. Veseli pa bodo predvsem starši in sorodniki naših graduirancev, in ponosni nanje.

Program sklepne veselice naših graduirancev bo sledeči:

1) Slovenski pozdrav, Anthony Stefanich.

2) Angleška pesem "Welcome Kind Friends", poje trgovski razred.

3) Angleška igra "Valley Forge" v dveh dejanjih. Igrali bodo: Anthony Stefanich, Ralph Nemanich, Frank Vranichar, Julius Zelko, Paul Laurich, Joseph Kolich, John Čulek, Dolores Zalar, Frank Butala, Joseph Kochevar; potem kot vojaki R. Pruss, M. Stefanich, M. Gasperich, J. Kolich, M. Grabian, A. Kostelec, J. Petric, M. Likovich, M. Zugel, M. Papež, A. Zlogar, J. Videtič, E. Mutz in A. Anzele.

4) Angleška pesem "Morning Invitation", poje peti, šesti, sedmi, osmi in trgovski razred.

5) Slovenska igra "Materin blagoslov" v treh dejanjih, priredil M. Ambrožič. Osebe: Mati, Amalija Klepec — Njena otroka Janko in Anica, Jožef Lavrič in Marija Lavrič — Jagababa, Ana Legan — Kraljica, Marija Stonich — Dvorjanka, Ana Stalzer, Nežica Smolič, Tereza Prše, Jospina Buchar — Služabnica, Ana Tomac — Trubadur, Marion Zalar — Spremost, Francika Horvat, Anica Lukšič, Berta Mutz, Elizabeta Tezak, Ana Solnce, Marija Kralj, Ana Planinc in Elizabeta Mutz.

6) Razdelitev Palmer-spricheval.

7) Angleški govor v slovo, Josephine Setina.

8) Razdelitev spricheval trgovskega in osmega razreda.

9) Slovenski govor, g. John Plevnik.

10) Slovenska pesem "Z Bogom", poje trgovski razred.

Med odmorom igrarjo na piano gospodine: Amalia Ursich, Elizabeth Stefanich, Mary Stonich in Margaret Nemanich. Piano je brezplačno posodila Johnson Piano Co.

Imena graduirancev in graduirank trgovskega razreda: Anton Stefanich, Frank Butala, Mary Stonich, Anna Legan, Josephine Setina in Amalia Klepec. Njihovo geslo: "Ni znane brez truda".

Imena graduirancev osmega razreda: Joseph Mutz in Albin Jurčič. Geslo: "Navzgor in naprej!"

— Ali nam je župnijska dvorana z odmor potrebna? Newyorka "Ave Maria" prinaša v svoji junjski številki dopis iz Joliet, ki je rečeno v njem: "Župljani sedaj veliko mislijo, kako bi popravili veliko napako, katere se je storila, ko se je šola zidala, da se je namreč pozabilo na župnijsko dvorano za igre in razne zabave. Še letos nameravajo dozdolati k poslopju to dvorano. Škoda res, da se na to ni mislilo pri zidavi šole, saj vendar dandanes župnija nikdar ne bo napredovala, ako nima svoje dvorane. Saj jo danes ima že vsaka gorska vasica v starem kraju, pa bi je naše župnije tukaj v Ameriki mogle pogrešiti?" — Tako "Ave Maria". In resnično je to, kar je tu napisano. Ko sicer vsestransko napredujemo v Jolietu, je res žalostno, da še vedno nimamo svoje lastne dvorane za gledališke predstave itd. In samo Bog ve, če jo dobimo — in kdaj?

— 300. obletnico smrti največjega dramatika in pesnika angleškega, William Shakespeara, so obhajali v Jolietu včeraj prav lepo in primerno. Na tisoče otrok javnih šol se je udeležilo nadvse slikovite parade in velike slavnosti na zabavišču ob Richards streetu. V paradi si videl Kralja Leara, Hamleta in neštete druge junake in junakinje iz Shakespearijevih iger, vse v srednjeveških kostumih. Pantomine, peetje, narodni plesi in igre so bile na programu. Takozvani pageanti šolskih otrok v pestrih opravih je nudil diven pogled. Slavnost se je vršila popoldne in zvečer ob čarobni razsvetljavi.

— G. John Trunkel iz Maršella, Ill., se je mudil na obisku v Jolietu od petka do nedelje.

— Po včerajšnji vročini smo dobili danes dopolnjevalno grmljavo z bliskom in treskanjem in obilnim dežjem.

— "Flag day". Danes popoldne bodo razvili vrhu strehe okrajnega sodišča v Jolietu velikansko zvezdasto zastavo, ki so jo darovali šolski otroci jolietjski v dokaz svojega patriotizma. Razviti zastave se izvrši kanajslavesneje. Šolski otroci bodo peli in svirali. Veterani bodo tvorili častno

stražo itd. Pod zastavo bo čitati v ogromnih, vsak prihodnji večer električno razsvetljenih črkah: America First, Then Joliet.

— Danes ima svoj veliki dan g. John Grahek ml., ki je dovršil svoje študije na državnem illinoiskem vsenčilšču v Urbani, Champaign Co., Ill. Danes bo graduiran za civilnega inženirja, in sicer ob navzočnosti svojih srečnih staršev, g. Johna Graheka in soproge gde. Ane, in svoje sestre gde. Elizabeth in tudi najmlajše sestre, ki so se podali včeraj v Urbano, da prisostujejo slovesnemu graduiranju svojega ljubelega sina ozir. brata. Pač vesel dan zanje. Še enkrat čestitamo.

— Ali ste že kaj darovali v sklad Amerikanskega Slovencev za reveže v slovenski domovini?

Milwaukee, Wis., 11. jun. — Z delom gre tukaj precej dobro. Delo sedaj vsak lahko dobi, kateri hoče, samo plače so bolj slabe.

Omeniti moram še, da nam je bela žena pred kratkim izrgala iz naše srede priljubljeno rojakinjo go. Vesel. Doma je bila na Kranjskem pri Novem mestu. Lahka ji bodi tuja zemlja! Soprogu in sorodnikom pa naše sožalje.

J. Vodovnik.

New York, N. Y., 10. jun. — Tukajšnje Slov. pevsko društvo "Slavec" priredilo je dne 3. t. m. svoj pomladanski koncert s sledečim programom:

Koncertni program. I. del: 1. Veneč jugoslovanskih narodnih pesmi (Mil. pl. Farkaš), tambura jugoslov. zbor; zborovodja g. J. S. Pokorny. 2. a) "V hribih se dela dan", poje "Slavec". b) "Soča voda je šumela", poje "Slavec". 3. a) "Nazaj v planinski raj", poje mešani zbor "Slavec". b) "Slavec miho je naglašal", poje mešani zbor "Slavec". 4. "Memories" (Egbert Van Alstyne) bariton solo, poje gosp. Ivan Ribich. 5. a) "Hrvatstvo", (Vil. Novak, poje "Slavec". b) "Sinoci sem na vasi bil", (narodna), poje "Slavec". Dirigent: g. Ivan Adamič. II. del: 1. "Triglav", valček, (Drag. Hruze), tambura jugoslovanski zbor; zborovodja g. J. S. Pokorny. 2. "Svoboda", poje "Slavec". 3. "Sextette from Lucia di Lammermoor", (C. G. Donizetti). 4. a) "Bog i Hrvati", (Ivan pl. Zajc), poje "Slavec". b) "Kdo bo listje grabil", (narodna), poje "Slavec". 5. "Good night, good night, beloved", (Ciro Pinsuti), (quintet), pojejo: dami Tini pl. Roessiger, Mimi Rems in gospodje: Ivan Cargonja, Josp Rems in Ivan Adamič.

Po koncertu: "Kdo res se posle d-nji s meje!" Gluma v enem dejanju. Osebe: Gospa pl. Podgorška, gospa Avgusta Danilova; Henrijeta, nje hišna, gospica Blanche Rems; Karol pl. Trnovski, graščak in posestnik, gospod Ivan Adamič; Natakara, gospod Rafko Danilo.

Po programu: Prosta zabava, ples, šalijava pošta, srečanje itd.

Kakor je že v New Yorku pri slovenskih prireditvah navada, pričelo se je s programom namesto ob pol deveti uri, kakor oznanjeno, šele ob enajstih zvečer. Ako je to krivda odhoda ali pa pozno dosegla občinstva, nočem tu razmotirati; pač pa je bilo občinstvo razočarano, ker je koj prva točka izpadla. Počastil je namreč ravno v New Yorku se nahajajoči dnejni rojak g. dr. Šveglj veselič s svojim posetom in sicer kot privatna oseba; vendar je smatral vojda tamburškega zbora za veliko nevarnost za prihodnjo Veliko Srbijo, ako bi sviral v priložnost avstrijskega konzula. (Ali tako težko pričakuje "korobač" ruskega kozaka? Op. stavca.)

Predlog bi bil moj dopis, ako bi hotel petje in cel program kritizirati. Moram pa reči, da so se peke pesmi "Soča voda je šumela", "Svoboda" in "Good night, good night, beloved" tako krasno, da je bil to pravi užitek za navzoče. Dirigent Adamič je s tem pokazal, da je pravi interpret petja ter da gleda pri petju tudi na to, da se izgovarjajo in poudarjajo besede tako, kakor se morajo, da se ne sliši preveč sikavece, da se pazi na znanjenja, in da je petje nekaj izliv srčnega čuta in ne kričanje. Pevcem "Slavec" priznati se mora, da so se v tem oziru skazali pridne učence in da se niso strahli naporov pri vajah. Pesem "Hrvatstvo" je jako težka skladba in pisana za večji zbor, katerega pa "Slavec" nima. Krasno se je sicer pel oddelek "več bistra Mura tvog ne hladi čela" i. t. d., vendar pa smo slišali pri tej pesmi več akordov, kateri pisani niso. Prvi tenor bil je v več krajih malo nečist, — upamo pa vseeno čuti to pesem zopet pri prvi priliki; — uverjeni smo, da bode uvidno občinstvo zato "Slavec" hvaležno.

Omenjeno naj bode še, da so se druge pevske točke prav dobro pele in da smo še malokaterikrat videli tako eleganten ženski zbor na odru, kakor ta večer.

Sedaj k igri. "Kdo res se posle d-nji s meje" je stara igra. Znana slovenska umetnica gospa Danilo pokazala se je, četudi v mali ulogi, kol dovršena igralka, katero smo imeli priliko velikokrat občudovati v belej ljubljani. Zal, da so razmere v New

Yorku take, da nima prilike pokazati svoje umetnosti večkrat, to pa radi tega ne, ker se pri nas ne zna razločevati med zabavnimi, podpornimi in političnimi društvii. Kakor slišimo, nastopi gospa Danilo v kratkem pri Fox Film Co.

Po vsporedu, kateri se je končal se le ob eni populonosti, razvila se je živahna zabava, katere je trajala do ranega jutra. Kdor je prišel z namenom se zabavati, imel je k temu dosti prilike.

Bilo je sicer tudi nekaj nedostatkov, katere upamo da bode ta neumorni predsednik g. Rems in njegova desna roka g. Adamič pri prihodnji priliki odstranila. Pevci "Slavec" so gotovo storili svojo dolžnost, — a njih trud ni tako pripoznan, kakor bi se od slovenske inteligence v Greater New Yorku pričakovali zamoglo, — sicer pa še Vsega mogočnega neki ne morem ljudem ustreči.

Ribničar.

Omaha, Nebr., 10. jun. — Tri pa tri ure sem ležal na trenu; nastopila je nedelja in korakal sem v Omaha. Dokler je človek sam, ide, komar hoče. Izza prvih dni se mi ni tukaj dopadlo, toda človek se privadi, ker okolica je s farmami obdana. Lepo je bilo videti cvetoče sadno drevje, in črešnje se zdaj rudečijo. Kaj takega nisem videl tam na Iron Range. Omaha je veliko mesto, ki šteje 124,096 prebivalcev. V tem mestu sta dva kolodvora, namreč Union Depot in Burlington Station, zato na vsake 4 minute vlaki odhajajo ali prihajajo. Dne 22. maja sem videl lokomotivo, ki je 18 koles imela. Kar nas je Slovencev živimo bolj na takozvani South Side. Imamo tri podporni društva. Radi pa tudi časopise čitamo. Veste, gosp. urednik, zanimivo je bilo čitati v A. S. št. 52: "Odkejd ni več hudiča v Rimu". Tukaj so velike klavnice po imenu Swift and Co., Armour, Morris Co. ter Cudahy Packing Co. V teh klavnih sta dva rojaka kate delovodji. Kdor zna mesarsko delo, dobi boljšo plačo. Za navadno delo na 10 ur plačajo \$2.10. V mestu poleg Missouri riverja je zlato-rebrna rudotopilnica, kjer je 1,500 delavcev uposlenih. Od 25. maja t. l. se dela na 8 ur. Vsaki, ki v tej tvornici dela, dobi v svojem jeziku pravila, da se zna ravnati pri delu, da se prepriča vsako nesrečo. Povod so napisali: Safety first. Plača je različna in kljub temu dražina velika. Pay-day je vsaki teden. Se nekaj. Znanec pri delu mi je povedal, da mu je prijateljica zagrozila, da ga pusti. Jaz sem pa rekel: Zavolj tega se ne bo svet podiral.

Ivo Težak, 1527 E. Madison St.

VSEM SLOVENCEM V AMERIKI.

V soboto, dne 17. junija, bo priobčilo "Glas Naroda" sledeči članek: Kmalo bo minilo dve leti, odkar je zadela naš narod nesreča, kakršne ni nikdo slutil, ki je tako obsežna, tako vsestranska in grozna, da je mi niti pojmiti ne moremo. V tem kratkem času so bile skoraj vse naše dobre in najboljše sile žrtvovane smrti, prej kot v dveh letih je postala naša lepa domovina zemlja obupa, žalosti in brezmejnih bridkosti. Slovenci v starem kraju so postali mahoma narod izdelanih starcev, napolnjenih žena in lačnih, izstradanih otrok.

Vse drugo je pobrala sila, katere ne preprosto nobene prošnje, katere ne ganeta ne kletev ne jok.

Prej smo žalovali, če nam je umrl mož, ki še ni doživel skonečal vzvišene naloge, ki mu jo je zadal življenje, prej se nam je smilil človek, kateremu je pogorela streha nad hišo in če smo le mogli smo pomagali, pa naj je šlo za posameznika, vasi ali mesta.

Zdaj, v tem kratkem času smo jih izgubili na tisoče in tisoče. Srečni oni, katerih se je po kratkem trpljenju usmilila smrt, neizmerno nesrečni oni, ki se bodo še leta in leta vlačili kot senca, nikomur v pomoč, vsem v breme.

Padli so možje in mladeniči, katerih imena bi bila morda zaslovela po vsem svetu, padli so možje, ki so s svojo krepko roko in zdravo glavo gojili in obdelovali zemljo, da je rodila deten sad, padli so naši učenci in voditelji.

Ljudje, ki so ostali doma, ne umirajo vsled bolezni, pač pa vsled žalosti in stradanja.

Strahna doba je vtisnila svoje strahovito znamenje čeli naši domovini; strahni čas nam je vzel na tisoče ljudi. V tej strahni dobi je naloga nas vseh: pomagati.

V Ameriki imamo sedem ali osem slovenskih podpornih organizacij, precej slovenskih časopisov, veliko močnih samostojnih društev ter lepo številno splošno uglednih, upljivih mož.

Moj predlog bi bil, sestaviti odbor, katerega člani naj bi bili predstniki vseh slovenskih podpornih organizacij in uredniki vseh slovenskih listov v Ameriki. Ti morajo naj izvolijo iz svoje srede tri ali štiri tajnike in blagajnika.

nost vsakega je pa vsakomur pojasniti, da je ta akcija najbolj vzvišena in clovekoljubnega pomena.

Zdaj ni čas tarnanja in pomilovanja, zdaj je čas resnega dela, od katerega sta odvisna življenja in smrt našega naroda v starem kraju.

Zdaj se pravi delati brez fraz, brez visokodonečih besed in strankarstva. Čeprav je sto strank med nami v Ameriki, pristaši vseh teh stotih smo vendarle Slovenci.

Pristaši vseh strank in prepričanji so ljudje, ki razločujejo slabo od dobrega in vedo, da je njihova naravna, sveta in cloveška dolžnost nesrečniku pomagati.

Ne vprašujmo, za koga je bila kri Slovencev po nedolžnem prelita, ne prepričajmo se, če so se borili za pravično, krivično, pametno ali neumno stvar.

To nas ne sme brigati, ker smo veliko, veliko preslabi, da bi naš glas kje kaj zalegal.

V vseh nas ne mora vkoreniti edine misel, da so naši ljudje v potrebi kot se nikoli niso bili, da nimajo na celem božjem svetu, razen nas, nobene žive duše, katero bi prosili pomoči.

V čast bi si morali šteti, da jim mi edini lahko pomagamo, v največje zadoščenje in povračilo nam bo, ko nas ne bodo več smatrali za izgnance in izgubljene sinove, pač pa za odrešene in v največje dobrotnike.

Smili se nam siromak, smili se nam pogorelec, vdovo pomilujemo, pri pogledu na lačnega otroka nas zazebe v srce.

Ali smo res tako enostranski, da se nam ne smili cel narod siromakov? Ali nam nič ne očita vest ko spimo pod streho, in smo vsak dan siti, dočim je naših na tisoče in tisoče brez strehe in skorje kruha?

Ali se bomo res ugonobili v brezplodnem strankarskem boju, ali so nas medsebojna nasprotstva res tako prevzela, da se niti ne znežimo za strahno krvavo založbo, v kateri je naš narod najbolj trpeč in največjega pomilovanja vreden junak?

Končujem še enkrat z besedami: — Zbližajmo se in napravimo v delu za svojega trpečega brata velik korak k združenju ameriškega Slovencev!

J. TERČEK, urednik "Glas Naroda".

Op. ur. Am. Sl. Doposlani nam zgornji članek drage volje priobčujemo in obenem iskreno želimo, da bi obrodil najlepši sad. Če pride do združene pomožne akcije na pravi podlagi v pravi smeri, bode z veseljem sodeloval tudi naš list. Sicer pa bode Amerikanski Slovenec nabiral milodarov za reveže v slovenski domovini še nadalje tako, kakor je bilo začrtano v našem oklicu, objavljenem pred letošnjo Veliko nočjo.

SPOMINI S FRONTE.

O. F. dr. Subac piše z laškega bojišča: Oglasil bi se že, ali nisem imel časa, ker je moja župnija precej velika. Danes sta me nagnala dež in sneg v mojo kočico, ter imam nekaj časa, da kaj napišem. Glavni povod so mi dale za to posebno laške nedolžnosti. Neki dan sem bral v časopisih, kako so se laški časopisi jezili na pas, ker je neka naša zračna bomba padla na karmelitsko cerkev v Benetkah in poškodovala freske Tiepola. Pisal je "Corriere della Sera" iz daleč svoje razjezene umetniške duše apela na sv. očeta in Vatikan, da vsled tega "zločina" apelirajo potom svojih diplomatičnih zastopnikov pri avstrijski in nemški vladi. Sploh pa je nastalo velikansko vpitje v laškem "umetniškem svetu" in med prostozidarji. Prvi glas pa poje tej komediji generalni ravnatelj umetnosti g. Conrado Ricci.

S temelja splošnih načel kulture in etike to se razume, da ne bi imel nobeden nič proti temu. Ali stvar je čisto drugačna, ko vemo, da niso imeli namena naši aeroplani podirati cerkev ali pa poškodovati Tiepolove freske, katere z vojsko nimajo ničesar skupnega, a z druge strani da so ravno ti vikarji, ki so izzvali vojsko, temu krivi, ako govorimo moralno "causa causae". Tu neha vsaka logika. Mi ne vemo, koliko škoda je vsled tega, ali kakor vpijejo laški listi, je to na vsak način malo preveč cenjeno.

Lahj slede primeru svojih zaveznikov Francozov in Angležev, ker hočejo svoje hudobije skriti za umetnost. Ali to ne drži, ker kdor je hotel vzrok, ta je istočasno dovolil tudi na vse posledice, ki iz istega slede. Ravno sedanjji laški hinavci kulture, umetnosti in civilizacije so hoteli imeti vojsko z nami in so s tem vrgli na kocko ne samo na tisoče življenj svojega naroda, ampak vse njegove kulturne, gospodarske itd. pridobitve.

Se bolj smešno je, da se sklicujejo na papeža, da diplomatitno protestira. Kdo pa hoče opozoriti papeža na njegovo mednarodno dolžnost? Tisti, ki ne priznavajo Vatikanu njegove mednarodne oblasti in sv. očeta izključujejo od haških konferenc. Pa da se ne čudiš tej nedolžnosti?

Ali bi se poudarjali vse laške hudobije, ki so jih povzročili v tej vojski, ki je brez vsake etične podlage, potem bo mogoče kaj slišati. Posameznik od nas, ki smo na bojišču, smo priče področnosti.

Svetišča in cerkve na južnem Tirolskem, kamor je dosežajo laški kanoni, so več ali manj poškodovana, ravno tako tudi vasi. A kaj naj rečem o našem slovenskem primorju? Prehodil sem v svoji službi večkrat velik del naše fronte ob Soči, videl sem, da ni

laško topništvo prizaneslo niti eni cerkvi in zvoniku, čeprav ni bila to v večini slučajev strateška potreba. Sveta Gora, to najdražje svetišče vsakega Slovence, je od začetka vojske neprenehoma cilj laškega topništva. Večkrat sem videl, ko gori tamošnji frančiškanski samostan in cerkev, skozi katerega danes sije sonce. Podobno se postopa tudi s šolskimi zgradbami in boljšimi hišami v posameznih krajih. Večji del slovenskih vasi je žrtev ognja, ki so ga povzročile laške granate ali pa zračne bombe. Na več krajih je bilo tudi človeških žrtev mirnega slovenskega prebivalstva. Pred nekoliko dnevi sem odšel iz svoje službe, da zamenjam svojega kolego pri neki sanitetni ambulanci, ki se je nahajala v najbližjem kraju izza bojne črte v majhnih na hitro napravljenih barakah. Cel dan je okoli nas tulil silen topniški boj, a dopoldne so krožili nad nami aeroplani in prežali na naše barake, ki so bile označene z rdečim križem. Tu sem se nahajal z ranjenci, katere so nosili iz bojne črte. Rabil sem nekatere cerkvene stvari, pa sem šel k tamošnjemu župniku. Komaj napravim par korakov, že slišim od župnišča sem silno detonacijo in vpitje ljudi. Laški zrakoplovi so vrgli bombe. Pred župniščem sem našel ležati župnika vsega in krvi. Podelil sem mu zadnja tolažila sv. vere in kmalu nato je zvesti pastir svoje črede umrl. Žrtev svojega poklica, človek, ki ni imel z vojsko nobene zveze in ki je dnevno molil za mir.

Ze štrikrat so vrgli na našo ambulanco bombe, ali hvala Bogu niso nič zadel, samo stekla v oknih so popokala. Isti dan so zažgali v onem kraju nekaj hiš. To ni prvi slučaj laškega barbarstva. Kdo se ne spominja bombardiranja "Rdečega križa" v Gorici?

Svoje naj od tega divjstva odvračajo, a g. Ricci naj jim predava o nemetnosti, a ne da prireajo banke v slavo laško-francoskega bratstva v orožju.

Lahj mislijo, da nam naša tirolska in slovenska svetišča niso ravnotako dragocena kakor pa streha samo ene cerkve v Benetkah, in na sto življenj našega ljudstva kakor samo ena mrtva freska Tiepola?

Drugi vzrok se ne ve temu laškemu rjevoju. Menda spoznajo svoje hudobije in se pokore, da so se tako neumno zaleteli v vojsko. Vendar nočejo tega na zunaj priznati, zato ima prav slovenski pesnik Gregorčič, ki pravi:

"Najhušji je vseh bolečin, kesanje, krivice spomin."

JOHN F. SCHLUNTZ,
kandidat za republikansko nominacijo
za klerka okrajnega sodišča
v Jolietu.

Malo je slovenskih in hrvatskih volilcev v tem okrožju, da bi ne poznali Mr. John F. Schluntz-a. Vsak, ki je imel kaj opraviti z okrajno sodnijo, je vložil prošnjo za "veliki" ameriški papir, ali je dobil samo "malega" tekom zadnjih 15. let, je imel opraviti z g. Schluntz-em, ker on je bil pomožni klerk in je skoro vse listine spisal in jih podpisal v imenu klerka.

Kdor 15 let dela v enem poslu, je gotovo sposoben za istega drugačnega tako dolgo ne ostal na mestu.

Za vsak pošel si najmete najrajše takega človeka, ki je izkušen, ako ga je le mogoče dobiti. Istotoliko bodo plačevali davkoplačevalci če je izvoljen mož, ki je strokovnjak in močnejši ali pa kdo drugi, ki morda ne ve dolžnosti tega urada. Potem je boljše, če se izvoli tak mož, ki mu je cela stvar v uradu znana in zato tudi lahko davkoplačevalcem prihrani denar a ljudem pa boljše in hitreje služi v slučaju potrebe.

Mr. Schluntz se priporoča vsem Slovincem in Hrvatom, da mu poverijo svoje glasove ob prvotni volitvi, ki je letos na torek 13. septembra.

Ako volite za John F. Schluntz-a za klerka okrajnega sodišča, boste volili za moža, ki bo res delujoč in resnično vreden urada za katerega kandidira.

— Adv. 2t—F.

Neprebava, zapeka, slaba prebava, otrplost, jetra in njeni znaki kakor nečisti jezik, zguba slasti, splošno vas zelo bolne. Zakaj bi ne rabili

SEVERA'S

Balsam of Life

(Severov Življenski Balsam) ob pravem času ter bi stem preprečali še bolj slabih posledic? Delovanje tega zdravila je hitro in uspešno. Je tudi tonika, ki uspešno krepča. Zagotovi vam redno delovanje črev ter odpravlja utrujenost, osvežuje in zmajša napade. Mirujoči upliv tega zdravila ga stori velike vrednosti v slučajih ponavljajoče mrzlice. Okrepuje slabotne ljudi ter se zato priporoča ženskam v času bolezni. Cena 75 centov steklenica.

Bol v želodcu. Mr. M. Sobkowiak, Coburg, Westville, Ind., nam je pisal: "Moja žena je imela bol v želodcu toda bolečina so prenehale potem ko je rabila Severov Življenski Balsam."

Kadar kupujete zdravila, zahtevajte vedno Severova in glejte, da jih dobite. Lekarnari vespovodil prodajajo Severove Pripravke. Ako slučajno lekarnar nima zdravila katerega zahtevate, naročite ga od nas.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

A. Nemanich, St. Chicago Phone 2575

A. Nemanich & Son

BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po
3%
in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.

Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugimi poškodbami.

Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.

Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu.

Posojujemo denar na zemljišča in hiše.

Izvršujemo terjatve in posluujemo kot administratorji, varuhi, kon-

zervatorji ter v vseh enakih zadevah.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inokorp. 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefon: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznažijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN P.T.G. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

18. jun.	Nedelja	Sv. Trojica.
19. "	Ponedeljek	Gervazij in Protaz.
20. "	Torek	Silvrij, p. Flor.
21. "	Sreda	Alojzij, spozn.
22. "	Četrtek	Pavlin, škof.
23. "	Petek	Eberhard, škof.
24. "	Sobota	Janez Krstnik.

PRVA NEDELJA PO BINKOŠTIIH.

Zakaj smo dolžni ljubiti.

Krščanska vera je vera ljubezni. Nobena druga vera ni storiła toliko za uboge, za bolnike, za slepce, gluhe in druge nesrečne kakor naša vera. Dandanes se mnogo govori o človekoljubju, toda pravo človekoljubje je le tam, kjer je živa vera. Brez žive vere je človekoljubje kakor cvetlica brez korenine. Človekoljubje brez verske podlage ni nič drugega, kakor prikrito samoljubje. Zakaj moramo torej ljubiti, zakaj moramo biti usmiljeni. "Bodite usmiljeni, kakor je vaš Oče usmiljen."

Ljubezen do bližnjega ni morda kakor nasvet, je marveč dolžnost in zapoved. Jezus ukazuje naravnost, ko pravi: "Bodite usmiljeni." "Da, Gospod Bog daje tej čednosti celo prednost pred darovitimi reko: "Usmiljenje hočem, in ne daru." Zapoved ljubezni ne dela nobene izjeme. Gospod ni rekel: Storite dobro onim, ki vam dobro stori. Ko bi bilo tako, tedaj bi ne bilo razlike med kristjani in neverniki, kajti tudi ti so ljubili prijatelje svoje in do brotnike. S tem, da je dal Gospod zapoved ljubezni, je dal splošno zapoved, ki obsega in meri na vse ljudi, dobre in hudobne, prijatelje in sovražnike, domačine in tujce. Katera druga vera je tako vzvišena, da bi zapovedovala ljubiti tudi sovražnike? Ta zapoved pa ne meri samo na vunačnost, marveč meri tudi na naše misli in na naše srce. Saj pravi Gospod: "Ne sodite, in ne bote sojeni; ne pogublajte, in ne bote pogubljeni; odpustajte, in vam bo odpušeno." Kar in kakor je Jezus učil, tako so učili tudi apostoli. Kako lepo piše sv. Janez rekoč: "Otročiči moj! ne ljubimo z besedo, tudi ne s jezikom, ampak v dejanju in v resnici."

Sv. Pavel pa opominja Kološanec z besedami: "Občelite tedaj, kakor izvoljeni Božji, sveti in ljubi, presrečno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, pohlevnost, potrpežljivost." Sv. Jakob pa pravi: "Sodba brez usmiljenja tiste mu, kateri ne dela usmiljenja." Apostoli pa niso le učili tako, marveč živeli so tudi po tih naukih. Molili so za one, ki so jih preganjali in blagosiljali, ko so jih preklinjali. Prvi kristjani so v toliki zastopnosti in toliki ljubezni živeli med seboj, da so pagani začudeno na nje kazali rekoč: "Glejte, kako se ljubijo med seboj!"

Da bi pa tej svoji zapovedi — tako imenuje Gospod to zapoved — dal še večji povdarek, nam pokaže tudi zgled, zgled nebeskega Očeta rekoč: "Bodite usmiljeni, kakor je vaš Oče usmiljen." "Jaz vam povem: Ljubite svoje sovražnike, dobro jim storite, kateri vas sovražijo, in molite za nje, kateri vas preganjajo in obrekujejo; da bote otroci svojega Očeta, ki je v nebesih, kateri daje svojemu solncu sijati na dobre in hudobne, in da dežiti na pravice in krivice." Gospod pravi "da bote otroci svojega Očeta" on hoče s tem reči, ker je Bog vaš oče, mu morate biti podobni v tem, da ljubite vse brez izjeme. Bog nas je najpoprej ljubil. Tudi mi ne smemo čakati, da nas bližnjik prosi pomoči, marveč naprej jo moramo ponuditi, poiskati moramo uboge in bolne v njih bišah in tolažiti moramo žalostne. Nebeški Oče nas je tako ljubil, da je iz ljubezni do nas daroval celo svojega sina. Bodimo velikodušni v ljubezni tudi mi, nobena žrtve naj nam ne bo prevelika, nobeno delo usmiljenja pretežko. — Usmiljenje božje obsega vse ljudi brez izjeme, tako moramo tudi mi vse ljudi ljubiti, prijatelje in sovražnike, tudi one, ki so grdo zlorabili naše zaupanje. Jezus pa nam ne stavi le svojega nebeskega Očeta v zgled ljubezni, marveč žuga nam tudi z njegovo jezo in kaznijo, ako ga ne posnemamo v usmiljenju. "Ne sodite, in ne bote sojeni; ne pogublajte, in ne bote pogubljeni; odpustajte, in vam bo odpušeno. S kakoršno mero namreč bote merili, s tako se vam bo odmerjalo." Ne sodi, dragi bravec, svojega bližnjega, marveč pometaj pred svojim lastnim pragom. Res ima tvoj bližnjik morda napake, ali si pa ti brez njih? Kdo ti da pravico, soditi svojega bližnjega? Ako delaš tako, segaš v božje pravice, kajti sodo bi je pridržal Gospod sam sebi. Sodi samega sebe oistro in strogo, do bližnjega pa bodi usmiljen. "Odpustajte, in vam bo odpušeno!" Ako ti odpustiš majhno razžaljenje, ti bo Bog odpustil velike tvoje krivice. Sv. Peter nam opominja rekoč: "Pred vsem pa imejte vedno ljubezen med seboj; ker ljubezen pokrije obilnost grehov." Ne boj se, da bi Bog zaostal v radodarnosti za teboj. Jezus nas zagotavlja: "Dajte, in se vam bo dalo." Kako se nam bo dalo? "Dobro, natlačeno in potreseno in zvrhanero mero vam bodo dali v vaše naročje." Jezus sam nam to jamči in to jamstvo je gotovo varno. Ako si usmiljen, ti bo Bog vrnil tvoja dobra dela s tem, da bo ohranil tvoje zdravje, da bo blagoslovil delo tvojih rok, tvojo družino. Prebogati in preradodarni je Bog, da bi hotel on ostati tvoj dolžnik.

Iz katheizma so ti znana telesna in dušna dela usmiljenja. Glede vsih tih del ti je obljubljeno plačilo. Blagor tebi, ako si usmiljenega srca. Ne blagrujem te pa le jaz, marveč blagruje te Kristus sam rekoč: "Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje dosegli." REV. J. P.

NAŠ VZOR.

Spisal, Rev. J. Plaznik.

Bog je brezmejno usmiljen tudi do slabosti naših duš. Dobro razume človeško naravo, katero je sam naredil. Skrivnosti našega srca so mu odkrite in od vekomaj je začrtal pot, po kateri bo vodil vse stvari k sebi, zato nam daje veličastne vzore, po katerih naj se ravnamo.

Naše življenje sestoji iz malih, malo važnih dogodkov. Važni dogodki so jako redki in oziramo se za njimi v preteklost in prihodnost. Prilika, da storimo kaj velikega, se nam nudi redkokdaj in večini izmed nas nikoli. Naše junaštvo in svetost se mora razviti iz navadnega, vsakdanjega gradiva.

Naše vsakdanje življenje pa nam dozdnevno nudi tako slaba tla za svetost. Zdi se nam težko, brezupno, da bi postali svetniki, pravi služabniki Božji, v naših žalostnih okoliščinah. Naše razmere nas ne ojačujejo, naše stališče je tako navadno. Toliko trudopolnih težav in skušnjav imamo. Z Božjo pomočjo se že še nekoliko preborimo skozi življenje in si rešimo dušo. Svetiše življenje pa se nam zdi več, kakor naša moč premore, vzame več časa, kakor nam ga prepuste naši vsakdanji krizi.

Če beremo življenje svetnikov, nam ne daje poguma. Svetnike nam predstavljajo v vse drugačnem položaju, kakor smo mi sami. Nekateri izmed njih so bili mučenci; izbirali so si hude, ali so postali mučniki, ali pa odpadniki. O drugih si zopet mislimo, da jih je varovala nadnaravna moč že v materinem telesu. Drugi so delali zopet pokore, katere si še predstavljati ne moremo. Mi ne moremo bežati v puščavo. Naša slika telesa in še slabše duše bi omagale pod tako težo. Mi ne moremo prečuti vseh noči v molitvi. Saj komaj opravljamo vsakdanje molitve pri tolikem delu.

Mnogim dobrim dušam se zdi svetost nekaj težavnega. Kdor bere kakšno knjigo o svetosti, se mu zdi, da bere o stvari, ki je sploh nemogoča. Preveč pravil in opominov je je. Treba je poslušati preveč svetov. Razmišljanje in zaposlen človek med svetom, kako bi sveto živel. Ali ni krajše poti do svetosti v vsakdanjem življenju? Seveda je. Na stotine, tisoče neučeni ljudi, deklice in dečkov, žen in mož, kateri so jo našli v vsakdanjem življenju z Božjo pomočjo. Priprosto sredstvo, kateri jih posvečuje, je radovoljno posnemanje našega Gospoda in Njegove Preblašene Matere.

Posnemanje je najbolj naravna in kratka pot, da se kaj naučimo. Naš

razum, naša telesa se najprej česa nauče, če posnemajo to, kar vidijo pred seboj. Od najmanjšega otroka, kateri prvič poskusi svoje negotove korake do pesnika, ki sklada pesem za vse čase, vsi posnemamo to, kar imamo pred seboj. Če posnemamo to, kar je prav in dobro, se izognemo marsikateri težavi. Kar vidimo, moramo samo poskusiti.

Kak znak Božjega usmiljenja je torej, da nam je Bog dal dva znaka, katera naj posnemamo. Jezusa in Marijo. Dvatisoč let je učil in vzpodbujal Jude po očakih in prerokih — pa kako malo so vedeli o svetosti. Potem sta razsvetlila svet Jezus in Marija, solnce svetosti in čista, svetla luna. Tekom enega rodu je bila zemlja polna svetnikov in mučencev.

Pomisli, kako priprosti je zgled, katerega nam nudi ta. Ta dva nista samo najsvetejša, ampak tudi najljubšejša zgleda cele zgodovine. Njuno človeško privlačnost so občudovali neverniki, brezbožniki, mohamedanci in Judje.

Naš Gospod je pač najlepši vzor človeštva. Tudi kot človek združuje v sebi neizmerno svetost in popolnost. Moral bi nam služiti pri vaji v svetosti in popolnosti. Bog je postal človek, da pokaže, kako postane človek podoben Bogu.

Marijina popolnost pa nam pokaže, kako se posnema njenega Božjega Sina. Morda bi se obupali, če bi sledili stopinjam Božjim, toda pred seboj vidimo nežno podobo Marijino. Ona, kakor mi, bila je človeška. Ona, kakor mi, bila je samo stvarstvo in vendar jo po svoje popolnosti sledila svojem sinu. Ona je začela in zgled popolnosti. Ona je prava učenka in posnemateljica. Kaže nam lepo prilžnost, kako Ga je lahko posnemati. Vodi nas na ravno in ozko pot. Navdušuje nas ljudi, kako naj govorimo z Njim.

Značaj in poslanstvo našega draga Gospoda je večkrat pretežko za nas. Bil je prerok, kralj in duhovnik. Trideset izmed trinideset let nas je učil svetosti vsakdanjega življenja, katero se nam zdi tako težko. Toda tri leta njegovega nadčloveškega življenja nas tako prevzamejo, da skoraj pozabimo Njegovo skrivno življenje, če bi ne imeli nekoga, kateri nas spominja tudi onega, namreč Devico Marijo.

Celo njeno življenje je bilo skrito, posvečeno svetosti vsakdanjega življenja. Kako ponižno nam jo opisuje evangelisti, kako malo je število njenih besedi. Vse njeno življenje je potekalo pri opravljanju navidezno neznačnih del. Sledila je svojem sinu v vsakdanjih opravilih. Najbolj priprosta žena, neznanca žena (ponižnega tesarja, kraljica mučencev in spoznavalec, ker je opravljala vsakdanje opravilo z ljubeznijo mučencev in zvestobo, kakoršne ne najdemo pri spoznavalcih.

Mi pravimo, da ne moremo posnemati svetnikov, ker so bili preveč junaki. Tukaj je kraljica svetnikov, najsvetejša izmed vsega stvarstva. Kdo izmed nas ne bi mogel posnemati najponižnejše dekle Gospodove? Vstala je vsak dan, da začne delo, navadno, kakor naše, da pometa in briše prah, kuha in prede, kakor na stotine deklet okrog nje. Delala je delo, katero delajo služkinje in revne žene. Toda, ko se je zbudila, se je dignilo njeno srce k Bogu. Za Njega je bila vsaka misel, beseda in delo, združeno z čistostjo in ljubeznijo. On je bil edini gospodar njenega srca.

Kdo bi mislil, kako bi nas zanimalo, če bi videli Jezusa, Marijo in Jožefa pri delu, ker so najbolj dajali čast Bogu, bolj kakor vsi junaki. Njihovo življenje je bilo tako mirno, da si je komaj predstavljamo. Molitev in delo, delo in molitev, to se je vrstilo od jutra do večera. Težko delo za preblašeno Devico v hiši, težko delo za Jezusa in Jožefa, to je trajalo skoro dvajset let. Ali je mogoče, da so te tri osebe pri težkem delu in skrbi najbolj Boga častile, bolj, kakor kdorkoli drugi človek?

Kako lahko je potem sveto živeti! Kako lahko posnemati Jezusa in Njegovo mater; vsakdo to lahko stori v vsakem stanu. Najsvetejši osebi ste bili najbolj priprosti. Posnemanje obstoji v opravljanju najnižjih del s pravo in stanovitno ljubeznijo do Boga.

Ne prezirajmo toraj lepih prilik, katere se nam nudijo. Učlovečena beseda in Njegova deviška mati sta stvarila popolno svetost. Ko bosta prešla nebo in zemlja, ko se bodo pravično za vedno veselili v Božji slavi, se ne bosta pogovarjala o delovanju knezov ali o strogem življenju svetnikov. Spominjala se bota hišice v Nazaretu in v veselju se bote topili njuni duši ob misli na popolno čudovito življenje svete Družine, našega zgleda za popolnost in vsakdanjem življenju.

DOMOVINA VRELEMU SINU.

Besedilo adrese hrvatskega vseučilišča generalu Boroeviču povodom njegove izvolitve za častnega doktorja, dne 1. svečana 1916.

Vaša prevzišenost, gospod general! Mi, rektor in predstavitelji senata hrvatskega vseučilišča, ki nosi slavno ime Njegovega c. in kr. Velikanstva, premišljivega gospodarja in kralja Franca Josipa I., smo ponosni, ker nas je doletela čast, da se moremo pokloniti Vaši prevzišenosti, enemu izmed najslavnejših sinov hrvatskega naroda. Naša hrvatska domovina, akoravno

ni največja v občirni monarhiji, se zopet blišči liki dragoceni biser v slavi kroni našega vzvišenega vladarja.

Zlatoklasa Slavonija, vinorodno Zagorje, bogato Podravje, ponosna Bosna, kršna Dalmacija, prijazna Istr, da ne naštevam vseh ostalih krajev, kjer stanujejo Hrvati, navdušujejo tudi tuji svet s svojo krasoto narave, z bogatstvom plodov, znamenitostjo lege; naši kosati gozdovi, cvetoči travniki, rodovitna polja, gore bogate rud, plovne reke, gotovo pa naše bajno morje — so zlato in neprecenljivi dragulji, s katerimi se krasi naša mati Hrvatska.

Toda še bolj kakor vse, kar sem navedel, so naši domovini čast in ponos: njeni sivi sokoli. Tisoč let so širili po svetu njeno slavo: Tomislavi, Krišmiru, Horvati, Palizne, Zrinjski, Bakrač, Grundulji, Klovčić, Boškovići! V zadnji dobi sijajnega napredka svetovne kulture se je povzdignila tudi Hrvatska z dostojnim delom svojim sinov, da stopi na stran ostalih naprednih dežel: da napreduje z enakim korakom višjega znanja in vede; da daruje svoj obol splošnemu procvitu znanosti in umetnosti v tekmi velikih narodov. Kakor mila pomlad, ki jo diči toplo solnce in ljubko zelenje in dišeče cvetje: tudi Hrvatska je v XIX. veku dala v svojem skromnem domu prostoru vzvišenim idejam Vrhovca, Gaja, Dobrile, Strossmayerja; pogrnula ga z bogato preprogo monumentalnih del Kukuljevića, Račkoga, Smičklova, Jagića, Pliverića, Pilarja; ovenčala ga z dušami podobne bajnim viliam Preradovića, Mažuranića, Markovića, Senoe, Lisinskoga, Krežme, Fijana, Bukovca, Medovića, Rendića. Ti bi, kakor tudi mnogi drugi naši močje častno krasiли tudi Panteon najkulturnejših evropskih dežela!

Evropa nas pa ni nikdar prekosila glede na naše slavne Leonide: Berislaviči, Jurisčić, Trenki, Vukasovići, Rukavine, Grivičići, Maroičići, Rodiči, Filipovići, Jelajčići in brezštevilne legije ostalih hrvatskih herojev. Od črnega do Sredozemskega in Severnega morja odmeva njihova slava. Evgen Savojski, Napoleon Veliki, Viljem II. nimajo dovolj besedi, da prehlavijo hrabrost, sposobnost in inteligencijo hrvatskih vojakov. Samo s hvalo in s ponosom se spominja zgodovina naše starodavne monarhije in prevzišena vladarska hiša neumrljih hrvatskih vitezov.

Kako srečna in ponosna je mati Hrvatska, ko tudi za časa te epohalne svetovne vojne odmeva slava hrvatskih mislić od Karpatov do Balkana, od Visle pa do sinjih čeri Jadranskega morja!

Da, morje, to divno naše morje! Ono je naša slava, ono je srce monarhije! Komu naj tudi zaupa Njegovo Velikanstvo, premodri in premisljivi naš gospodar in kralj, brambo te punice svojega očesa, če ne v prvi vrsti Hrvatom! Kdo naj ukazuje tej najznamenitejši armadi, če ne sin hrvatskega naroda, vreden potomce slavnih prednikov, vedno pripravljena umreti vedrega lica za prevzišeni prestol in za hrvatski dom!

Vaša prevzišenost! Samo stoletni hrast se more upreti strašnem viharju, le trda pečina more odbiti besne valove. Tako zamore tudi le Vaš genielni um, samo Vaše veliko srce izvajati junaška dela, ki razširjajo Vaše dično ime po celem svetu. Poleg Lavdon, Suvarova, Molkeja se bo spominjala vojna zgodovina tudi generala Boroevića, dokler ostane svet in čas. Za to jamči Komarovo, Dukla, Soča. Hvaležna monarhija ne bo zamudila s svojim priznanjem, a naša slava mati Hrvatska gleda z občudovanjem na Vas, ki ste ji njen ponos, njena tolažba in njena slava. V lepi narodni pripovedki, v ljubki naši pesmi, v srcu Hrvatov je uklesano za vse večne čase Vaše plemenito ime.

Prišli smo semkaj, da se Vam globoko poklonimo in se najiskrenejše spoštljivo in srčno zahvalimo in Vas toplo pozdravimo v imenu naše domovine Hrvatske.

Vi branite z močjo velikana našo slavno državo, ali tudi zaledje in dele

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.

Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave. Brooklyn, N. Y.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

dežel, kjer stanujejo Hrvati. Od Vašega gigantskega delovanja je odvisen tudi napredek hrvatske kulture in obstoj hrvatskih pravic. Samo za Vašimi požrtvovalnimi pleči moremo kulturno delovati. Vaša zasluga je, da nam je ostalo do danes nedotaknjeno naše morje, ta naša svetinja, ta vrelci i gospodarskega i umetniškega i znanstvenega našega ustvarjanja. Vaša čast je, da se more naša mati Hrvatska proslaviti zopet z enim najidealnejših svojih sokolov!

Scipio Maior si je pridobil po zavzetju Kartage naslov "Africanus", Suvarov pridevek "Italicus", maršala Ney imenujejo po Moskvi. Tudi našemu Nikji Subiću Zrinskemu je podelil naš narod ime "Sigetski". Ne dvomimo, da bo hvaležno naše izročilo s sijajem zmage ovenčanemu imenu Vaše prevzišenosti dodalo tudi še častno ime "Soški".

Mi pa, predstavitelji hrvatskega vseučilišča, smo prihтели, da Vam v znak naše hvaležnosti in priznanja podelimo najvišje kar imamo: častni doktorski pravni in državnih znanosti.

Hvaležni smo Njegovemu Velikanstvu, da je naš udani predlog odobrilo, a Vas, slavni hrvatski junak, prosimo danes, da izvolite sprejeti diplomu te najvišje časti, ki jo more podeliti naš najvišji hrvatski kulturni zavod.

Med živimi velikani je počestvena samo Njegova ces. in kralj. Visokost nadvojvoda Evgen in Vaša prevzišenost s tem simbolom našega najglobljekejšega priznanja.

Ne samo album naše dične Almae matris, ne samo mi, predstavitelji hrvatskega vseučilišča: ves hrvatski narod kliče z vso svojo dušo: naj živi najslavnejši današnji hrvatski junak prevzišeni gospod doktor Svetozar Boroević pl. Bojna, junak Soče! Živio, živio, živio!

Taljenje snega na Marsu.

Amerikanski zvezdoslovec Lowell poroča o svojem opazovanju Marsa, ki se nahaja v bližini zemlje. Dognal je, da se sedaj vsled spomladni zela tali sneg, kar sklepajo iz tega, da se je skrčila bela odeja južne poloble v treh mesecih od 30. vzporednika do 60. vzporednika. Obdana je od črnega pasu, ki se z belo odejo vedno bolj zožuje. To se ne da razlagati drugače kot s tem, da provzroči to izpremembo talečje se sneg. To pa tudi dokazuje, da je prava teorija, ki trdi, da kanale na Marsu polni voda iz raztaljenega snega. Fotografске slike so se tokrat veliko bolj posrečile kot pa pri zadnjem opazovanju.

Najpripravnejši čas za kopanje.

O tem so ljudje jako različnega mnenja. Nekateri menijo, da je najboljše kopanje se takoj jutraj, ko vstanemo, kopirati večkrat po pravilo, da zvečer. Toda gotovega se ne more reči ničesar, kajti kopanje se mora uvrstati po moči in zdravju. Mrzla kopel jutraj se priporoča le dotičnim, ki so močni in imajo krepke živce. Če s itakoj po kopanju čil in svež, čez kakke tri ure pa utrujen in zasp, tedaj mrzla kopel o tem času škoduje. Polnokrvnim, debelim ljudem z železnimi

živci in flegmatičnim značajem se kopanje jutraj priporoča, nasprotni na se pa oni, ki so suhi, ki slabo prebavljajo, ki jim noge pri vsaki priložnosti postanejo mrzle in rosne, ki so nezvojni in huševno delajo, jutranje kopelje ogibljuje. Boljše storijo, ako gredo v vodo popoldne ali zvečer. Dotični, ki se čutijo pri kopanju oslabežene, toda kmalu oslabiljene, naj se kopljejo redko in še to v mlačni vodi in sicer najboljše, predno gredo spat. Vedno pa je treba telo z mehko cunj drgniti, dokler se ne ogreje. To povzroči, da se kri redno pretaka po koži pa tudi po drugih delih telesa, kar najbolj pospešuje zdravje.

Bankir in konduktor.

Ko se je milijonar in glavni lastnik newyorške železnice W. Vanderbilt nekoč vozil po oni progi, je dotični sprevodnik poznal bogataša in ga našlašč spregledal, ter ga ni vprašal za karto. Bogatin šeteje to za zanemarljivo službo, pa se zareži na sprevodnika: "Čemu ne pogledate tudi mojega lista? Vaša dolžnost je listke vseh pregledati, sicer napravljate veliko škodo, kar se ne strinja s službenimi predpisi." Sprevodnik nato molči in spoštovanja do ošabnega gospodarja vendar pa zahteva tudi od njega vozni listek. Bankir seže naglo v žep, nato v torbico, zastoj, listka ni nikjer. "Blagovolite se podvizati," priganja sprevodnik, "meni se mudi." Skrbno preobrne Vanderbilt se enkrat vse žep, ali listka ni. "Ker potujete brez listka," reče sprevodnik, "moram vas po predpisu kaznovati, da boste plačali dvojno vozno." Lastniku železnice ni ostalo drugega nego plačati globo. Z glavo majaje godrnja rekoč: "Biti lastnik železnice, zraven pa še plačevati kazen za vožnjo, to je pa res čudna zabava."

Naznani 10!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Moje blago bo najboljše, najčistejše in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem
John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

Vsakdo, ki je poslal denar v staro domovino

POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ

POPOLNOMA PREPRIČAN

DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATVE

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, v primernem času.

V stari domovini izplačadenar c. k. pošta

100 kron pošljemo zdaj za \$13.98

MI GARANTIRAMO VSAKO POŠILJATEV

Pisma in pošiljke naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

BANK DEPT, JOLIET, ILL.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

ORUŽINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, JEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENE, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

NOVO DRUŠTVO SPREJETO.

Društvo Sv. Cecilije v Jolietu, Ill., je bilo sprejeto v okrilje D. S. D. dne 12. junija pod št. 12. Imena članice: Margaret Nemanich, Frances Čulek, Amalia Klepec, Rose Jaklich, Josephine Setina, Mary Zoran, Mary Stonich, Katherine Petric, Mary Judnich, Agnes Klepec, Frances Spelich, Mary Vidmar, Amalia Zelko, Anna Znidaršič.

PRESTOPILE ČLANICE.

Od društva št. 1, Joliet, Ill., k društvu št. 12, Joliet, Ill.: Anna Mutz, Mary Stefanich, Elizabeth Stefanich, Theresa Nemanich, Mary Mutz, Barbara Zelko.

OPOMIN.

Članstvo D. S. D. se tem potom bratski opominja na velikonočno katoliško dolžnost. V nedeljo dne 18. junija bo praznik presv. Trojice in s tem dnem se konča velikonočni čas tega leta.

Raditega opominjamo vse one člane in članice D. S. D., kateri še morda ni opravil svoje katoliške velikonočne dolžnosti, da to stori najzadnje prihodno nedeljo.

V nadi, da se vsak član(ica) zaveda svoje dolžnosti in da bo vsak isto izpolnil, ostajamo

z bratskim pozdravom

Odbor D. S. D.

Joliet, Ill., 12. jun. — Novo žensko društvo Sv. Cecilije št. 12 D. S. D. je imelo svojo prvo mesečno sejo v nedeljo. Izvoljene so bile sledeče sosesre v odbor:

Frances Spelich, predsednica;
Amalia Zelko, podpredsednica;
Mary Stefanich, tajnica;Frances Čulek, zapisničarka;
Theresa Nemanich, blagajničarka;
Anna Znidaršič, Anna Mutz in Josephine Setina, nadzornice.

Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v šolski dvorani ob 2. uri popoldne. Društvo je sklenilo, da bo pobiralo od članice po 25c na mesec za bolniško blagajno in plačevalo po \$3 na teden podpore.

Pristop v društvo je zdaj prost; plača se le \$1.00 za pristop in Družbo Sv. Družine in assessment, kolikor pride na članico.

Naše društvo sprejema žene in dekleta od 16. do 55. leta starosti. Zavarujete se lahko za \$500 ali \$250 pri D. S. D.

Katera želi pristopiti v naše društvo, ji ni treba čakati na sejo. Zglašuje se naj samo pri tajnici, kjer bo dobila preiskovalni list, in če jo zdravnik spozna sposobno za društvo, bode sprejeta brez vsake najmanjše sitnosti.

S sestrskim pozdravom
Mary Stefanich, tajnica.POMAGAJMO REVEŽEM
V SLOVENSKI DOMOVINI!

Amerikanski Slovenec ponovno priznava našo častito duhovščino, naša slavna društva ter vse Slovence in Slovenke v Združenih Državah ameriških na pomoč starokrajiskim slovenskim revežem in nedolžnim žrtvam strašne vojne. Vsak najmanjši dar bo hvaležno sprejet in ime darovalca objavljeno v tem listu.

Se na tisoče in tisoče je rojakov v Ameriki, da bi lahko kaj darovali po geslu: "Mal polož dar — domu na altar!" Ali ste svoje rojstne domovine popolnoma pozabili? Ali se vam nič ne smili "vdova tožna, zapuščena in mati toliko sirot, s krvjo, solzami napojena, ki bi poznala le, nič dobrot?" Blagor usmiljenim, ker oni bodo usmiljenje dosegli.

Deseti izkaz darov.

Dr. Sv. Družine št. 4 Bradley, Ill. \$3.00
Anton Kranjec, Barberton, O. 1.00
Lee Adamich, Joliet, Ill. 1.00
Anton Mustar, Carbon Hill, Ill. 1.00
Jos. Oves, Carbon Hill, Ill. 1.00
Martin Korelec, Carbon Hill, Ill. 1.00
Anna Berry, Carbon Hill, Ill. 1.00
Skupaj \$8.00

Poprejšnji darovi:

I.
Amerikanski Slovenec \$50.00
Slovenian Liquor Company 10.00
Anton Nemanich, Joliet, Ill. 10.00
Math. Simonich (predsednik) 10.00
The Eagle prodajalnice, Joliet 10.00
Rev. John Plevnik, Joliet 10.00
Filip Gorup, Joliet 5.00
Jos. Klepec, Joliet 5.00
John N. Pasdertz, Joliet 5.00
John Petric, Joliet 5.00
Anton Rovšek, Clinton, Ind. 2.00
Joseph Legan, Joliet 1.00
George Stonich, Joliet 1.00
Imbro Kožar, Joliet 1.00
Frank Klenovšek, Joliet 1.00Jos. Kolenc, Joliet 25
Ant. Libersher, Joliet 25

II.

Škof J. Trobec, Rice, Minn. 15.00
Rev. John Trobec, Rice, Minn. 10.00
Marija Trobec, Rice, Minn. 5.00
Johana Trobec, Rice, Minn. 5.00
Marijana Trobec, Rice, Minn. 5.00
Mihael Bambič, Joliet 1.00
John N. Simonich, Joliet 1.00
Jos. Keber, Joliet 25

III.

Marko Papich, Joliet \$5.00
Anton Toloni, Tioga, Wis. 50
John Pelhan, Houston, Pa. 50
Geo. Pavlakovich, Denver, Colo. 1.00
John Klun ml., Denver, Colo. 1.00
Primož Skumautz z družino, St. Cloud, Minn. 5.00
Mary Slivnik, St. Cloud 1.00
Ivan Salmič, Whitney, Pa. 1.00
Anton Zagar, Whitney 1.00
Anton Velikonja, Whitney 1.00
Franc Jezeršek, Whitney 1.00
Franc Rom, Whitney 1.00
Mike Ludenich, Whitney 1.00
Franc Sladič, Whitney 50
Alois Hostnik, Whitney 50
Neimenovan, Whitney 50
Jurij Hoenigman, Whitney 50
Ivan Rugelj, Whitney 50
Anton Krajšek, Whitney 50
Franc Kolenc, Whitney 50
Josip Salmič, Whitney 50
Ivan Krajčević, Whitney 50
Jakob Podražaj, Whitney 50
Ivan Mužnjak, Whitney 50
Franc Tratar, Whitney 50
Mihael Tratar, Whitney 50
Ivan Resnik, Whitney 50
Ernest Bracar, Whitney 25
Josip Bracar, Whitney 25
Ivan Odlazek, Whitney 25
Jurij Frigelj, Whitney 25
Matevž Zavrl, Whitney 25
Ivan Arh, Whitney 25
Franc Prijatelj, Whitney 25
Alois Svigelj, Whitney 25
Martin Kočevar, Whitney 25
Anton Slapšak, Whitney 25
Ignac Bredač, Whitney 25
Vinko Resnik, Whitney 25
Ivan Zafutta, Whitney 25
Josip Oberster, Whitney 25
Ivan Keržič, Whitney 25
Jurij Konredina, Whitney 25
Marko Ludenich, Whitney 25
Anton Mauser, Hostetter, Pa. 1.00Anton Rak, Hostetter 50
Josip Plankar, Hostetter 50
Ivan Rolih, Hostetter 50
Franc Šegula, Hostetter 50
Anton Mrgole, Hostetter 50
Martin Zabkar, Hostetter 50
Ivan Resnik, Hostetter 50
Josip Zakrajšek, Hostetter 50
Franc Jordan, Hostetter 50
Matija Mihelič, Hostetter 50
Franc Povhe, Hostetter 25
Jakob Skaza, Hostetter 25
Franc Kuhar, Hostetter 25
Jakob Povše, Hostetter 25
Franc Zabkar, Hostetter 25
Anton Lamovšek, Hostetter 25
Jakob Enci, Hostetter 25
Karol Salmič, Hostetter 25
Ivan Gorub, Hostetter 25
Martin Kuselj, Hostetter 25
Anton Troha, Hostetter 25
Ivan Jamšek, Hostetter 25
Alois Marušič, Hostetter 25
Luka Lušina, Hostetter 25
Anton Gracar, Hostetter 25
Ivan Kovač, Hostetter 25
Alojzija Zafutta, Hostetter 10

IV.

Zlatomašnik Ignacij Tomazin, Albany, Minn. \$20.00
Matt Flainik, Douglas, Ariz. 10.00
John P. Pasdertz, Chicago, Ill. 2.00
Nick Karin, Whiting, Ind. 1.00
John Lousha, Hartford, Ark. 1.00
Marie Lousha, Hartford, Ark. 1.00
Jos. Križnar, Joliet 50
Ant. Križnar, Joliet 25
Fr. Pintar, Joliet 25
Michael Trost, Joliet 1.00
Josip Zlogar, Joliet 25
Jakob Vode, Joliet 1.00
Mathias Kraker, Wahpeton, N. Dak. 1.00
Jos. Perme, Forest Grove, Mont. 1.00
Frank Razinger, Sartell, Minn. 1.00

V.

Rev. John C. Gruden, St. Paul, Minn. \$5.00
Frank Razinger, Sartell, Minn. 3.00
Jos. Gersich, Joliet 1.00
Anton Petric, Girard, Ohio 1.00
Frank Perovšek, Willard, Wis. 50
Jakob Swan, Valley, Wash. 65
Mary Swan, Valley, Wash. 50
Janna Erven, Valley, Wash. 35
Rose Burya, Valley, Wash. 25
Michael Burya, Valley, Wash. 25

VI.

Naselbina Sv. Jožefa, Valley, Wash. 50.75
Gregor Cesar, Joliet 50
Matt Gregorič, Joliet 50
Neimenovan, Deary, Idaho 1.00
Jakob Hlebajna, Sartell, Minn. 2.00
Philip Hergula, New York, N. Y. 2.00

Darovi fare sv. Štefana, P. O. Rice, Minnesota.

Društvo sv. Štefana \$25.00
Žensko dr. sv. Rožnega venca 20.00
Dekliško dr. sv. Rožnega venca 5.00
Andrej Legat 10.00
Martin Legat 5.00
Jernej Justin 5.00
Jožef Slivnik 3.00
Paternelova družina 2.50
Franc Vouk 2.00
Štefan Legat 2.00
Neimenovana 2.00
Urša Molničnik 1.25
Katarina Biček 1.00
Krausova družina 1.00
Lenka Kocijančič 1.00
Matevž Hudovernik 1.00
Andrej Kapus 1.00
Jurij Hercing 1.00
Aleš Simič 1.00
Valentin Uderman 1.00
Janez Legat 1.00
Jožef Kapus 1.00
Jožef Ferche 1.00
Jožef Oman 1.00
Janez Zumer 1.00
Neža Kapus 1.00
Franc Trobec 1.00
Jos. Jakopič 1.00
Jurij Kocijančič 1.00
Marija Justin 1.00
Marija Oman 1.00
Janez Jeklič 1.00
Jos. Torkar 1.00
Janez Pogljajen 1.00
Mina Jan. Pogljajen 1.00
Gregor Smolej 1.00
Johana Blenkush 1.00
Jera Peternel 1.00
Franc Seliškar st. 1.00
Jožef Seliškar 1.00
Franc Seliškar ml. 1.00
Urša Smolej 1.00
Jožef Smolej 1.00
August Schuneman 1.00
Franc T. Peternel 50
Johana Peternel 50
Janez Rekar 50
Janez Zupan 50
Fel. Kiefer 50
Andrej Blenkush 50
Matevž Kozel 50
Anton Blenkush 50
Janez Smolej 50
Ciril Ferche 50
Andrej Then 50
Kilian Then 50
Franc Oman 50
Jakob Zumer 50
Anton Justin 50
Blaž Molčnik 50
Janez Smerke 50
Reza Hlebajna 50
Marija Mrak 50
Reza Oman 50
Jožef N. Justin 50
Marija Stegnar 50
Meta Zumer 50
Marija Zumer 50
Andrej Robič 50
Jožef Blenkush 50
Janez Hlebajna 50
Anton Oman 50
Jos. Pogačnik 25

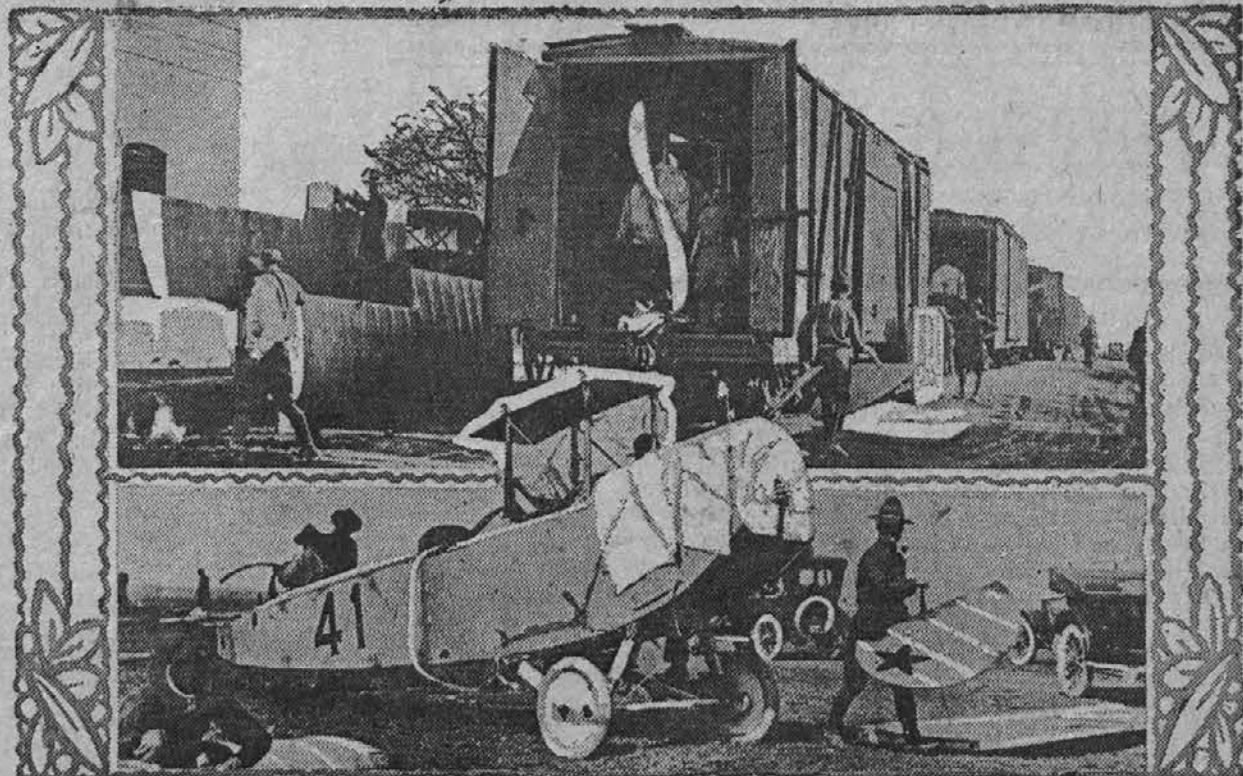
VII.

Nadaljnji darovi iz krajev Whitney in Hostetter, Pa.
Josip Fresell, Whitney, Pa. \$1.00
Janko Prosoli, Whitney 1.00
Ignac Planinčič, Whitney 1.00
Stefan Nejak, Whitney 1.00
Stefan Lehpaer, Whitney 1.00
Jusop Kuril, Whitney 1.00
Janko Pihler, Whitney 1.00
Stefan Slavič, Whitney 50
Franc Tandarič, Whitney 50
Tomaž Tandarič 50
Janko Lehpaer, Whitney 50
Tomaž Pavšič, Whitney 50
Franc Savansky, Whitney 50
Peter Ivanac, Whitney 50
Josip Ivanac, Whitney 50
Jurij Kotarski, Whitney 30
Josip Pavšič, Whitney 25
Tomaž Ivanac, Whitney 25
Tomaž Brezer, Whitney 25
Gregor Kuhar, Hostetter, Pa. 50
Luka Lušina, Hostetter 50
Alois Lušina, Hostetter 50
Franc Lamovšek, Hostetter 25
Ivan Zaubi, Hostetter 25
Alois Planinšek, Hostetter 35
Alois Keše, Hostetter 25
Franc Abonar, Hostetter 25
Josip Zabkar, Hostetter 25
Anton Zabkar, Hostetter 25
Martin Gorenc, Hostetter 25
Neimenovan 25

VIII.

Društvo Sv. Družine, Joliet, Ill. \$50.00
Louis Berce, Iron Mountain, Mich. 3.00
John Mišic, Bonifas, Mich. 1.00
Jos. Levstek, Bonifas, Mich. 50
Jos. Božič, Bonifas, Mich. 50
Fr. Levstek, Bonifas, Mich. 50
Geo. Mateković, Girard, Ohio 1.00
Frances Tomsha, Valley, Wash. 50
Martin Likovich, Joliet 1.00
Miss Mary Ogulin, St. Paul, Minn. 2.00
Miss Frances Grčar, St. Paul, Minn. 2.00
Miss Uršula Grčar, St. Paul, Minn. 2.00
Peter Rogina, Joliet, Ill. 50
Jera Bernik, St. Stephen, Minn. 2.00
Neimenovana, St. Stephen, Minn. 1.00
Mrs. Mary Lajevich, Chicago, nabrala 37.25

IX.

Rev. A. Ogulin, St. Paul, Minn. \$15.00
Jos. Sabec, Sandwich, Ill. 1.00
Frank Perovšek, Willard, Wis. 2.00
Josip Jordan, Willard, Wis. 50
Lovro Petkovšek, Little Falls, N. Y. 1.00
Zbirka darov iz Jenny Lind, Ark.
John Erzen, Jenny Lind, Ark. \$2.00
Mihael Paučnik, Jenny Lind 1.00
John Tratinik, Jenny Lind 1.00
Martin Čoz, Jenny Lind 1.00
Matevž Kaučič, Jenny Lind 1.00
Frank Križar, Jenny Lind 1.00

Photos by American Press Association.

PERSHING JE ODVIŠEN OD ZRAKOPLOVCEV PRI ZASLEDOVANJU VILLE IN TOVARIŠEV.

Zrakoplovci igrajo važno ulogo pri zasledovanju Ville in njegovih razbojnikov. Tu je videti, kako so spravili zrakoplove v vagone v San Antoniu, Tex., za prevoz s četami, in tudi, kako so zrakoplov razložili v dele za naklad.

Miha Simič 25
Louis Peternel 25
J. C. Heim 25
Mat. Hudovernik, ml. 25
Anton Zumer 25
Tomaž Oman 25
VII.
Rev. Dr. John Seliškar, St. Paul \$15.00
Fr. Kozina, Buffalo, N. Y. 1.00
Frank Skul, Joliet 50
Neimenovan, Joliet 1.00
John Hajnik, Milwaukee, Wis. 1.00
Mat. Šega, Joliet 1.00
Neimenovana, Albany, Minn. 1.00
John Culjan, Utica, Ill. 1.00
Marija Culjan, Utica, Ill. 1.00
Frank Zupančič, Utica, Ill. 25
Peter Oman, Utica, Ill. 25
F. G. nagrado od Dekl. Mar. Družbe, Joliet 5.00
Fr. Koncila, Corwin Springs, Mont. 1.00
Dar društva sv. Družine št. 9 D. S. D.
Peter Katič 1.25
Mihael Brinc 1.00
Anton Brodarič 1.00
Mary Bizjak 50
Louis Duller 25
John Sintič 25
Michael Sugel 25
John Verbišar 25
Marko Kure 25Nadaljnji darovi iz krajev Whitney in Hostetter, Pa.
Josip Fresell, Whitney, Pa. \$1.00
Janko Prosoli, Whitney 1.00
Ignac Planinčič, Whitney 1.00
Stefan Nejak, Whitney 1.00
Stefan Lehpaer, Whitney 1.00
Jusop Kuril, Whitney 1.00
Janko Pihler, Whitney 1.00
Stefan Slavič, Whitney 50
Franc Tandarič, Whitney 50
Tomaž Tandarič 50
Janko Lehpaer, Whitney 50
Tomaž Pavšič, Whitney 50
Franc Savansky, Whitney 50
Peter Ivanac, Whitney 50
Josip Ivanac, Whitney 50
Jurij Kotarski, Whitney 30
Josip Pavšič, Whitney 25
Tomaž Ivanac, Whitney 25
Tomaž Brezer, Whitney 25
Gregor Kuhar, Hostetter, Pa. 50
Luka Lušina, Hostetter 50
Alois Lušina, Hostetter 50
Franc Lamovšek, Hostetter 25
Ivan Zaubi, Hostetter 25
Alois Planinšek, Hostetter 35
Alois Keše, Hostetter 25
Franc Abonar, Hostetter 25
Josip Zabkar, Hostetter 25
Anton Zabkar, Hostetter 25
Martin Gorenc, Hostetter 25
Neimenovan 25Skupaj \$633.80
Deseti izkaz darov 8.00
Skupaj \$641.80
Op. Milodare v krajih Whitney in Hostetter, Pa., je nabral g. Ivan Salmič, ki nas je kar iznenadil s poslatvijo nabrane vsote. Pač lep zgled drugim!
Iz St. Clouda pa nam je poslal milodare g. P. Skumautz in pisal: "Tu Vam pošljem mal dar za podporo ubogim sirotam v slovenski domovini. To naj bi storil vsak Slovenec." Zgledne so tudi te besede.Prosimo nadaljnjih darov!
Denar naj se pošilja na naslov: Amerikanski Slovenec, Joliet, Ill.RAZNOTEROSTI.
Trajna industrijalna razstava
se napravi v Amsterdamu z dovoljenjem holandske vlade. Neko društvo je zbralo že v ta namen 300,000 glavnic. Na razstavi naj bi sodelovali t. varnarji celega sveta. Društvo prevzame tudi zastopanje tistih, ki bodo razstavljali, in celo prodajanje razstavljenih predmetov proti majhni pristojbini.Samoumor pri telefonu.
Tragična usoda, telefonično prisostvovati pri smrti svojega zaročenca, je doletela mlado in lepo Američanko Miss Bessi Buchanan. Stanovale je v Indianapolisu in od tam telefonirala svojemu zaročencu, ki je bil oddaljen približno 50 milj. Ženin je pravil po telefonu nevesti o pripravah za svatbo in — kakor je to med takimi ljudmi navada — jo dražil z mnogoštevilnimi opazkami. Nevesta mu je nato v šali odgovorila sledeče: "Jaz te sploh ne maram poročiti, ti hudi mož!" In

nato je končala pogovor s kratkim "Z Bogom!" kmalu pa je čula močen pok. Prestrašila se je mahoma, klicala po telefonu, a odgovarjal ni nihče. Potem je telefonirala prijatelju svojega zaročenca in ga prosila, naj stopi v njegovo stanovanje. Ta je to storil in našel ženina mrtvega na divanu. Besede nevestine so ga tako globoko zadele, da se je na mestu ustrelil.

Število zdravnikov.

Dr. Helme je izdal statistiko zdravnikov, kjer trdi, da je na vsem svetu 228,230 zdravnikov, a v sami Evropi jih je 162,330. Na Angleškem jih je 35,000, na Nemškem 22,500, v Rusiji 21,490, na Francoskem 20,350, v Italiji 18,250. Med vsemi mesti jih ima največ Bruselj 241 na 100,000 prebivalcev, a zelo malo jih ima Carigrad 33 na 100,000 prebivalcev.

Tat pogoltnil dragocenosti.

Snažilec oken je v Budimpešti pri neke gospe ukradel briljante in jih pogoltnil. Vsled ovadbe gospe so ga prepeljali v bolnišnico, kjer so dragulji zopet prišli na dan, pri čemer pa je bil tat ranjen.

Proti zastarelim plemiškim privilegijem

se bori brnški "Hlas". V Olomucu so kanonikati ustanovljeni od plemstva in zato imajo samo plemiči pravico do njih. Zadnjič je bil zopet razpisan kanonikat in ker se ni iz cele olomuške škofije mogel oglasiti zanj noben plemenitaš, ga je moral kapitol oddati edinemu kompetentnemu baronu Mensthenemu iz pruske Stezije. "Hlas" napoveduje, da se bodo storili odločni koraki, da se ta zastareli privilegiji odstrani.

Položaj v Mehiki preteči.

Washington, D. C., 13. jun. — Če se položaj v Mehiki znatno ne poslabša, da bi zahteval takojšnje odločitev, bode zavezna vlada na general Carranzovo zahtevo za umeknitev ameriških čet odgovorila prepričane šele po konvenciji v St. Louisu. Določeno je bilo ugotovljeni, da namerava vlada v Washingtonu posredovati samo v slučaju, če bodo Mehikanci grdo ravnali z Američani ali napadli čete generala Pershinga.

ZAHVALA.

Povodom prerane smrti našega preljubega sinka

JOSIPA BARBICH,
ki je zaspal v Gospodu dne 12. junija v starosti treh let, se najiskrenejše zahvaljujemo vsem znancem, prijateljem in sorodnikom za izkaz sočutja in tolažbe ob tej prebriski izgubi.

Posebno se pa zahvaljujemo pokojnikovim botrom g. Johnu Plut in soprogi, vposlencem Phoenix Horseshoe Co., g. Franku Ambrozichu in soprogi, in tetam pokojnika gđc. Apoloniji Zupančič in stricu Mr. in Mrs. L. Skoda, ki so darovali prekrasne vence in sople cvetlice. Zahvaljujemo se tudi dekcom, ki so ga pesli do groba, ter vsem, ki so se udeležili pogreba.

Vsem še enkrat najiskrenejša zahvala.

Zalujoči ostali:
John in Mary Barbich, stariši in otroci.
Joliet, Ill., 15. junija 1916.

IŠČE SE

slovenskega katoliškega duhovna za Barberton, Ohio. Tukaj imamo namreč namen ustanoviti novo slovensko faro. Če katerega izmed naših čast. gđ. duhovnikov veselijo priti semkaj, naj piše za pojasnila na:
Rt. Rev. J. C. Farrelly, D. D. 1007 Superior ave., Cleveland, O., ali pa na Rev. V. Hribar, 428—6th St., Barberton, Ohio, ali pa na Josip Lekšan, 149 Center St., Barberton, Ohio. 5813

Povest o dveh mestih.

Napisal Charles Dickens. Iz angl. prevel Izidor Cankar.

(Dalje.)

"Pa jaz vem in Vi mi morate verjeti na besedo. Če morete torej trpeti, da tako ničvreden človek, ki je vrhu tega še na tako slabem glasu, prihaja včas k Vam, bi Vas prosil, da smem prihajati kot privilegirana oseba ter da me smatrate kot nepotreben in nečeden (bi pristavil, če bi se ne zavedal podobnosti med Vami in seboj) kos opravke, ki ga trpite zavoljo starih zaslug in se ne menite zanj. Mislim, da ne bom izrabljaj Vašega dovoljenja. Stavim eno proti sto, da se ga ne bom pošul štirikrat na leto. Moram reči, da bi mi bilo dovolj, če bi vedel, da ga imam."

"Ali hočete poizkusiti?"

"S tem hočete reči, da ste zadovoljni s prijateljstvom, ki sem Vam ga ponudil. Hvala, Darnay. Ali Vas smem tako nazvati?"

"Gotovo, Carton."

Podala sta si roke in Sydney se je obrnil proč. Čez eno minuto je bil zopet nazunaj tako brezpomemben kot vedno.

Ko je odšel, je Charles Darnay na večer, ki je minil v družbi gospodične Pross, doktorja in gospoda Lorryja, splošno omenil ta razgovor ter govoril o Sydneyu Cartonu kot problemu brezskrbnosti in malomarnosti. Govoril je kratko, ne žaljivo ali obsojajoče, temuč kot mož, ki ga je videl takega, kakršnega se je kazal.

Nič ni slutil, da je to ostalo v spominu njegovi lepi mladi ženi; toda ko je pozneje stopil v njeno sobo, ga je čakala s staro lepo, jasno izraženo zamisljenostjo na čelu.

"Nocoj smo zamišljeni?" je dejal Darnay obješi jo okrog pasu.

"Da, dragi Charles," je odgovorila ona, položivši mu roke na prsi in opazujoč ga z izprašujočim in pozornim pogledom. "Nocoj smo precej zamišljeni, ker nam je nocoj nekaj na srcu."

"In kaj, moja Lucija?"

"Ali mi obljubljaš, da ne boš silil vame z nobenim vprašanjem, če te prosim, da me ne izprašuješ?"

"Ali obljubljam? Česa bi ne obljubil svoji dragi?"

Res, česa bi ji ne obljubil, ko ji je v eno roko pogladil zlate lase z lica in drugo držal na srcu, ki je bilo zanj!

"Mislim, Charles, da ubogi gospod Carton zasluži več obzirnosti in spoštovanja, ko si mu ti kazaš nocoj."

"Res, ljubica? Zakaj?"

"Tega me ne smeš vprašati. Toda jaz mislim — jaz vem, da zasluži."

"Če ti veš, je dovolj. In kaj hočeš, da storim, moja Lucija?"

"Prosila bi te, predragi, da bodi vedno zelo dober z njim in zelo prizanesljiv njegovim napakam, kadar ni prisoten. Verjem, prosim, da ima srce, ki ga zelo, zelo redko razkrije, in da je v tem srcu mnogo globokih ran. Dragi, videla sem ga krvaveti."

"Boli me, če pomislim," je dejal Charles Darnay, ves začuden, "da sem mu delal krivico. Tega nisem nikoli mislil o njem."

"Tako je, moj mož. Bojim se, da mu ni več pomagati; komaj je kaj upanja, da bi se dalo še kaj popraviti v njegovem značaju ali življenju. A prepričana sem, da je zmogel dobiti dejanj, plemenitih dejanj, celo velikodušnih dejanj."

Bila je tako lepa v svoji čisti veri v tega izgubljenega moža, da bi jo njen mož mogel gledati cele ure.

"In ne pozabljaj, ti moja edina ljubica," je prosila ter ga objela tesneje mu položila glavo na prsa in dvignila oči k njemu, "kako sva midva močna v svoji sreči in kako je on slab v svoji bedi!"

Njena prošnja ga je globoko genila. "Vedno se bom spominjal, duša moja! Spominjal se bom, dokler živim."

Sklonil se je nad zlato glavo, položil svoja usta na njene rožnate ustnice in jo objel. Če bi samotni popotnik, ki je tedaj korakal po nračnih ulicah, bil mogel slišati njeno nedolžno izpoved in videti usmiljene solze, ki jih je njen mož s poljubij otiral z milih, modrih, ljubečih ga oči, bi bil vzkliknil v noč — in te besede bi ne prišle prvič iz njegovih ust —

"Bog jo blagoslovi za ljubo sočutje!"

XXI. POGLAVJE.

Odmevačji koraki.

Dejali smo že, da je bil kot, v katerem je živel doktor, čudovito poln odmevov. Vedno pridno odmotavaje zlato nit, ki je vezala njegova moža, njegova očeta, njo samo in njeno staro vzgojiteljico in tvarišico v življenje mirne sreče, je Lucija sedela v tihi hiši v mirno šumečem kotu in prisluškovala odmevačjim korakom let.

Od začetka se je včasih zgodilo, čeprav je bila popolnoma srečna mlada žena, da ji je delo počasi padlo iz rok in so se ji oči zameglele. Kajti nekaj je prilajalo med odmeve, nekaj lahkega, daljnega, komaj še slišnega in ji je stiskalo srce. Nemirne nade in dvomi — nade na ljubezen, ki je do sedaj še ni poznala — dvomi, ali bo ostala na zemlji, da uživa to novo radost — so se ji bojevali v prsih. Tedaj so med odmevi vstajali glasovi korakov, ki so vodili k njenemu zgodnjemu grobu, in misli na moža, ki bo ostal sam in

žalosten za njo, so ji polnile oči s solzami.

Ta čas je minil in na njenih prsih je ležala mala Lucija. Tedaj je bilo slišati med prihajajočimi odmevi stopanje njenih nožic in blebetanje njenih prvih besed. Naj je odmevalo kolkorkoli glasnejših odmevov, mlada mati ob zibelki je vedno slišala te prihajati. Prišli so in senčna hiša je bila vsa solnčna od otroškega smeha in zdelo se ji je, kakor bi nebeski prijatelj otrok, kateremu je bila v žalosti izročila svoje, vzel njenega otroka v naročje, kot je jemal otroke zdavnaj prej, ter ga ji podal kot sveto veselje.

Vedno pridno odmotavaje zlato nit, ki jih je vse vezala, in vpletaje svoj blagodejni vpliv v tkanino njihovega življenja, je Lucija slišala med odmevi let le prijateljske in pomirjajoče glasove. Korak njenega moža je bil krepek in srečen; korak njenega očeta truden in enakomeren. Gospodična Pross pa je, okomatana od niti, budila odmeve kakor nebrzdani žrebec, ki ga zadružujejo z bičem in ki prha in tolče s kopitom po tleh pod platano na vrhu!

Celo kadar so se oglašili med ostalimi tudi glasovi boli, niso bili trdi in kruti. Celo ko so ležali na blazini zlati lasje, podobni njenim kakor gloriola okrog bolnega obraza majhnega dečka, ki je govoril z blaženim nasmehom: "Dragi oče in mati, meni je zelo hudo, da moram zapustiti vaju in zapustiti svojo lepo sestro; toda kličite me, moram!" niso orosile lice mlade matere solze smrtno groze, ko se je duša, ki je bila izročena, izvila iz njene objema. Pustite jih k meni in jim ne branite. Oni gledajo obličje mojega očeta. O Oče, blažene besede!

Tako se je pomešalo med ostale odmeve šumenje angeljskih kril, ki niso bila popolnoma pozemelska, ampak je z njimi vel dih neba. Z njimi se je družilo tudi jecanje vetra, ki je šel preko majhne zelene gomile, in Lucija je slišala oboje v tišem šepetu — kakor dihanje poletnega morja, ki je zaspalo ob peščenem obrežju — medtem ko se je mala Lucija smešno trudila z jutranjo nalogo ali oblačila ob materinih nogah svojo lutko ter ščeбетala v jezikih obeh mest, ki sta se bili vpleli med njeno življenje.

Med odmevi se je redkokdaj razlegel resnični korak Sydneya Cartonja. Kvečjemu šestkrat na leto se je poslušal svoje predpavice, da pride nepovabljen, in je presedel med njimi večer, kakor je prej storil često. Nikdar ni prišel razgret od vina. In med odmevi je šumelo o njem nekaj drugega, kar je namreč šumelo v vseh resničnih odmevih že dolgo, dolgo.

Vsakemu možu, ki je kako ženo ljubil, jo izgubil in jo pozneje videl, ko je postala soproga in mati, pošteno, a neizpremenjeno, so njeni otroci čudno naklonjeni — in imajo po nagodu neko nežno sočutje z njim. Koliko to game mehko srce, odmev ne pripoveduje; a je tako in je bilo tudi v tem slučaju. Carton je bil prvi tujec, ki mu je mala Lucija iztegnila svoje oble roke, in ostal ji je prijatelj tudi pozneje, ko je odrasla. Mali deček je še skoro ob smrti govoril o njem: "Ubogi Carton! Poljubite ga namesto mene!"

Gospod Stryver se je prerival med pravniki kakor velik stroj, ki prodira skozi kalno vodo, in je vlekli svojega koristnega prijatelja za seboj kakor ladja, ki so ji pripeli tovorni brod. Kot se tako odlikovanemu brodu navadno slabo godi in je največkrat pod vodo, je tudi Sydney imel mokro življenje. Toda vsled lahke in močne navade, ki je bila žalibog toliko lažja in močnejša kot vzpodbujajoče čuvstvo zapasčenosti in sramote, je ljubil to življenje; ravno tako malo je mislil na to, da bi se dvignil nad levovega šakala, kakor bi kak pravi šakal utegnil misliti na to, da postane lev. Stryver je bil bogat in se je bil oženil s cvetočo vdovo s premoženjem in tremi sinovi, ki niso imeli nič posebno sijajnega na sebi razen trdih las na debeh glavah.

Te tri mlade gospode je bil gospod Stryver, poteč iz vsake luknjice zaščitništvo najbolj razaljive vrste, pripravljen pred seboj kakor tri ovce v tili kot v Soho ter nežno dejal: "Halo! Tu imate tri kose kruha in sira za svojo zakonsko južino, Darnay!" Vljudna odklonitev treh kosov kruha in sira je skrajno ogorčila gospoda Stryverja, kar je pozneje izrazil pri vzgoji mladih gospodov s tem, da jih je opominjal, naj se varujejo beraškega napuha, kot ga ima tisti učenik. Imel je tudi navado razlagati pri svojem težkem vinu gospe Stryver o zvijačah gospe Darnay, s katerimi ga je nekdanj izkušala "ujeti", in o svoji še večji prekanjosti, ki ga je obvarovala, da "se ni ujel". Nekateri prijatelji iz Kings Bench, ki so včasih delili z njim njegovo težko vino in to laž, so jo opravečevali s tem, češ da jo je pripovedoval že tolikrat, da jo sam verjame — kar je gotovo tako nepopoljšljiva obtežitev že prvotno hude krivde, da bi mogli takega krivca z vso pravico oddeljati na kak primerno oddaljen prostor in ga tam obesiti.

To so nekateri izmed odmevov, ki jih je Lucija, včasih zamišljena, včasih vesela in smehljajoča, poslušala v odmevačjem kotu, dokler ni njena mala hči dosegla šestega leta. Kako tesno do srca so ji prihajali odmevi korakov njenega draga očeta, ki je bil še vedno delaven in krepek, in njenega draga moža, nam ni treba pripovedovati. Tudi ne, kako ji je najtišji odmev njihovega tesnega doma, ki ga je ona upravljala s tako umno in elegantno skromnostjo, da je bil bolj bogat kot katerakoli palača, zvenel kakor godba. Tudi ne, kako je vse ljubo odmevalo okrog nje o onih mnogih prilikah, ko ji je njen oče pripovedoval, da mu je še bolj vdana, odkar je omožena, kot je bila prej (če je to sploh mogoče), in o onih mnogih prilikah, ko ji je njen mož pripovedoval, da ji nobena skrb in nobena dolžnost ne zmanjšuje ljubezni zanj, ter jo izpraševal: "Kje je tista bajna skrivnost, ljubica moja, da si nam t'ivsem vse, čeprav ni nikoli videti, da se ti mudi ali da imaš preveč dela?"

Toda ves ta čas je bilo slišati tudi druge odmeve, ki so grozeče grmeli iz daljave. In bilo je ravno okrog šestega rojstnega dne male Lucije, ko so se začeli oglašati strahotno, kakor bi bil nastal v Franciji velik vihar in bi morje preteče naraščalo.

Nekoga večera sredi julija leta tisočsedemstodevetinosemdesetega je gospod Lorry prišel pozno iz Tellsonove banke in je sedel poleg Lucije in njene moža k temnemu oknu. Bil je vroč, viharen večer in vsi trije so se spomnili davnega nedeljskega večera, ko so opazovali bliskanje z istega prostora.

"Jel sem že misliti," je dejal gospod Lorry, porinivši svojo rjavo lasuljo nazaj, "da bom moral ostati preko noči v banki. Bilo je ves dan toliko dela, da nismo vedeli, česa naj se najprej lotimo, in kam naj se obrnemo. V Parizu je tako nemirno, da nas naravnost ubijajo z zaupljivostjo. Naši klijenti z oni strani nam ne morejo dovolj hitro izročiti svojega premoženja. Med nekaterimi je očitno zavladala manija pošiljati ga na Angleško."

"To je slabo," je dejal Darnay. "Slabo, pravite, moj dragi Darnay? Da, toda jaz ne vem, zakaj hite tako. Ljudje so tako nespametni! Nekateri izmed nas v Tellsonovi banki se starajo in ne moremo izpremeniti svojega običajnega reda brez zadostnega razloga."

"Saj vendar veste," je odgovoril Darnay, "kako je nebo mračno in grozeče."

"Gotovo vem," je pritrdil gospod Lorry, izkušajoč prepričati samega sebe, da je njegova mirna kri razburjena in da je hud, "toda jaz sem sklenil po današnjem sitnem dnevu biti slabe volje. Kje je Manette?"

"Tukaj," je odgovoril doktor, ki je ta trenutek stopil v temno sobo.

"Prav vesel sem, da ste doma, kajti naglica in slabe vesti, ki so me mučile ves dan, so me brez vzroka napravile nervoznega. Saj nocoj ne boste več šli vun?"

"Ne; kartala bova, če se Vam ljubi," je odgovoril doktor.

"Mislim, da se mi ne ljubi, če smem povedati po pravici. Nocoj nisem sposoben kosati se z Vami. Ali je čaj še tukaj, Lucija? Jaz ne vidim."

"Gotovo; čakali smo na Vas."

"Hvala, draga moja. Ljubi otrok je v postelji?"

"In zdravo spi."

"Tako je prav; vse zdravo in dobro! Sploh ne vem, zakaj bi ne bilo tu vse zdravo in dobro, hvala Bogu; toda jaz sem imel danes toliko opraviti in jaz nisem več mlad, kot sem bil nekdanj! Moj čaj, draga moja! Hvala. In sedaj sedite v sredo in bodimo mirni ter poslušajmo odmeve, ki imate Vi o njih svojo posebno teorijo."

"Ne teorijo; bile so domišljije."

"Torej domišljije, modrijanka moja," je dejal gospod Lorry in jo popotrepljal po roki. "Zelo mnogo jih je in zelo so glasni, ali ne? Le poslušajte! Nagli, blazni, nevarni koraki, ki silijo v življenje nekoga, koraki, ki jih ni lahko zopet očistiti, kadar so se enkrat rdeče omadeževali, so divjali tam daleč v Saint Antoineu, ko je mala družba sedela ob temnem oknu v Londonu."

Saint Antoine je bil to jutro neizmerna, mračna množica straši, ki je valovila semintja, in nad zibajočimi glavami se je često zalesketala svetloba, kadar so se jekla in bodala posvetila v solnce. Iz grla Saint Antoinea je strašno tulilo in gozd golih rok se je gibal v zraku kakor sesehile veje dreves v zimskem vetru: vsi prsti so se krčevito oklepali najraznovrstnejšega orožja in vsega, kar je bilo podobno orožju, ki so ga bili nametali iz dolbin, bogve kako globokih.

Kdo ga je razdelil, odkod je prišlo, po čigavem posredovanju je vztrepetalo in šlo preko glav množice v dvajseteraki naenkrat kakor bliskanje, bi nihče v gneči ne mogel povedati; toda delili so muškete — ravnotako nabojne, smodnik in kroglice, železne in lesene drogeve, nože, sekire, krampe, vsako orožje, ki ga je razburjena bistrumnost mogla najti ali izmisliti! Ljudje ki niso mogli pograbitati nič drugega, so trgali iz sten kamenje in opeko, da so jim roke krvavele. Vsaka mišica v Saint Antoineu je bilo mrzlično napeta, vsako srce mrzlično razgoreto. Živa duša se ni menila za življenje in vsakdo je bil v strasti blazno pripravljen ga žrtvovati.

Kakor ima vrtnice kipeče vode svoje središče, tako se je vse divjanje osredotočevalo okrog Defargeve krčme in vsaka človeška kapljica v kotlu je

(Nadaljevanje na 7. strani.)

DR. A. MATIACA

Slovenski Osteopatični
ZDRAVNIK

413 Cass Street (nad Crystal teatrom)
JOLIET, ILL.

Je izkušen in licenciran od državne zdravstvene komisije in ima posebne priprave za uspešno zdravljenje kroničnih in zastarelih boleznih z modernimi električnimi sredstvi.

Uradne ure — dnevno 9—12, ob ponedeljkih, sredo, četrtkih in sobotah 2—5 in 7—8; ob nedeljah 10—12.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

+ JOHNSONOV +
"BELLADONNA" OBLIŽI

REVMAZEM
HROMOSTI
BOLESTI V KOLKU
BOLESTI V OČEH
NEVRALOGIJA PROTIV
OTRPOSTI MISC
SLABOSTNI KROV
SLABOSTI V ČLENKIH
PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIH
MRZLIČNOSTI V ŽIVOTU
VNETJE OKRANE MIZNE
PRESEJENJE
BOLESTI V LEDVIG
BOLESTI V KROV
HUBER KASLU

Izjava veščaka.

ARMAND GAUTIER, član francoskega zavoda, ki je spisal slavno delo glede preživljanja in hrane, je v svojem govoru pred zdravstveno akademijo izjavil sledeče:

"Vino koristi delavcu, ki težko dela, pa nima dovolj močne hrane; koristi starčku, kojega moč že peša; koristi in pomaga rekonvalescentu; pomaga ljudem, ki žive v gorah; preiskovalcem, ki se mude v mrzlih, močvirnatih, nezdravih krajih; pomaga vojaku v zimski kampanji — kratko rečeno, vsakemu, ki živi v neugodnih razmerah, ki zahtevajo veliko življenjske sile, katero je treba v najkrajšem času nadomestiti. Energija od vina pa je navadno najhitrejša in neposredna."

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

vsebuje vso ohranjeno silo zrelega vina, ima vse njegove zdravilne moči, katero še povečujejo raznovrstne zdravilne rastline in korenine. To izvrstno zdravilo

čisti drobovje
odstranja zapeko
prežene slabosti, glavobol, itd
pospešuje prebavo
vrača slast do hrane
okrepčuje ves sestav
odstranja pobitost
nabira energijo
vzbuja delavnost
povečuje uspešnost

Ako hočeš torej biti in ostati zdrav, je to vedno potrebno rabiti

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

DOBITE JE V VSEH LEKARNAH.

CENA EN DOLAR.

JOSEPH TRINER,
IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Za udarce, otekline, bolečine v mišicah, trde členke, poskusi Trinerjev liniment. Boš zadovoljen. Cena 25c in 50c, po pošti 35c in 60c

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržni najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vsa leja postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki trdi les, lath, cedrne stebre, desk in singline vsake vrste.

Predno kupiš LUMBER, oglašaj pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES IN CLINTON STS.

ZA

Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169

Joliet, Ill.

Slovensko Katoliško

Marije

(S. C. M. B. Society of
Datovano 15. avgusta 1909
PITTSBURGH,

Samostojno Pod. Društvo

Vnebovzete

St. Mary's Assumption
Organizirano 8. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik:.....FRANK ROGINA, 36—48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik:.....MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik:.....JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Zapisnikar:.....GASPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Blagajnik:.....JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Sutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunic, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.

Rojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav,
Poštne Hranilnice
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženo denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih
sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje
izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
Rezervnega zaklada.....K 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4½ %

Brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in
stoji pod kontrolo c. k. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljavne lične domače hranilnike.

Posoja na zemljiščih in poslopih na Kranjskem proti 5% odstotkov,
izven Kranjske pa proti 5% odstotkov obrestim in proti najmanj tri-
četrt odstotkov odplačevanju na dolg.

POVEST O DVEH MESTIH.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

težila proti sredi, kjer je Defarge sam, delil orožje, suval tega nazaj, vlekel onega naprej, razoroževal enega, da oboroži drugega, delal in se trudil v največji gneči.

"Ostani blizu mene, Jacques tri!" je vpil Defarge, "in vidva, Jacques ena in dve, pojdi ta narazen in stopila na čelo toliko domoljubom, kolikor jih moreta nabrati. Kje je moja žena?"

"Glej, tukaj sem," je odgovorila gospa, mirna kot vedno, a to pot brez pletiva. Odločna desnica gospe je imela opraviti s sekuro namesto z običajnim miroljubnejšim orodjem, za pasom pa je nosila pištolo in krut nož.

"Kam greš, žena?"
"Za sedaj," je odgovorila gospa, "grem s teboj. Kmalu pa me boš videl tuintam na čelu žena."

"Naprej tedaj!" je zavpil Defarge s krepkim glasom. "Domoljubi in prijatelji, gotovi smo! Na Bastiljo!"

S tuljenjem, kakor bi se ta strašna beseda bila izvila iz prsi vse Francije, se je živo morje razgibalo, val za valom, globina za globino, in je preplavaljo mesto proti oni točki. Zvonilo je plat zvona, bobni so ropotali, morje je divjalo in grmelno proti svojem novemu obrežju in napad se je začel.

Globok jarek, dvojen most na škripce, debelo kamenito zidovje, osem velikih stolpov, topovi, muškete, ogenj in dim. Skozi ogenj in skozi dim — v ognju in dimu, kajti morje ga je bilo vrglo k topu in v trenutku je postal topničar — je krčmar Defarge delal kakor vrlj vojak dve besni uri.

Globok jarek, en sam most na škripce, debelo kamenito zidovje, osem velikih stolpov, topovi, muškete, ogenj in dim. En most padel! "Na delo, vsi tovariši, na delo! Na delo, Jacques ena, Jacques dva, Jacques tisoč, Jacques dvatisoč, Jacques pettisoč, dvajsettisoč! V imenu vseh angelov ali hudobcev — kar hočete rajši — na delo!" Tako je vpil krčmar Defarge, še vedno pri svojem topu, ki se je bil že zdavnaj razgrel.

"Sem, žene!" je kričala gospa njegova žena. "Kaj! Me moremo ubijati ravnotako kot moške, kadar uderemo!" In okrog nje so se s prodirajočim, krvoločnim krikom zbirale žene, raznovrstno oborožene, a vse oborožene z lakoto in maščevalnostjo.

Topovi, muškete, ogenj in dim; a še vedno globoki jarek, en most, debelo, kamenito zidovje in osem velikih stolpov. Besneče morje se je lahko premeknilo, ker so nekateri ranjeni padli. Bliskajoče oropje, plapolajoče bakle, kadeči se kupi vlažne slame, težko delo pri sosednjih barikadah in vseh smereh, krik, streljanje, preklinjanje, nevzdržna srčnost, razdiranje in prasnetanje in divje bučanje živega morja; a še vedno globoki jarek in en most in debelo, kamenito zidovje in osem velikih stolpov in še vedno krčmar Defarge pri svojem topu, ki se je bil dva krat bolj razgrel v štirih besnih urah.

Bela zastava nad trnjava in dogovarjanje — a to je le slabo slišati skozi divjajoči vihar, ki vse zaglušuje — naenkrat se morje dvigne neskončno širje in višje in naplavi krčmarja Defarge preko spuščene mostu mimo debelega, kamenitega zidovja med osmerom velikih stolpov, ki so se vdali.

Sila oceana, ki ga je nosil, je bila tako nepremagljiva, da se ni mogel niti oddehniti, niti obrniti glave, kakor bi se bojeval v kipenju južnega morja, dokler se ni izkrcal na sprednjem dvorišču Bastilje. Tudi tu se je moral v kotu ob zidu bojevati, da se je mogel ozreti okrog sebe. Jacques tri je bil blizu njega; gospo Defarge, ki je načelovala nekaterim izmed svojih žena, je bilo videti globlje notri z nožem v roki. Vseposod razgrajanje, vriskanje, oglašujoče in blazno divjanje, ropot in vendar besnonema pantomina.

"Jetnike!"
"Zapisnike!"
"Skrivne celice!"
"Mučila!"
"Jetnike!"

Med vsemi temi in drugimi desetisoč pretrganimi kiki je morje, ki je vdiral, kakor bi večnost ljudi bila ravno tako močnata kot večnost časa in prostora, največkrat ponavljalo: "Jetnike!" Ko so se prvi valovi razgubili, odnašaje s seboj ječarje in preteč jim s takojšnjo smrtjo, ako jim ne odpro vseh skrivnih kotov do zadnjega, je Defarge položil svojo močno roko na prsi enemu izmed teh mož — ki je bil že sivolas in je imel gorečo baklo v roki — ga odločil od drugih in ga stisnil k steni.

"Pokažite mi severni stolp!" je dejal Defarge. "Naglo!"

"Jako rad," je odgovoril mož, "če hočete z menoj. Toda tam ni sedaj nikogar."

"Kaj pomeni: Stopet, severni stolp?" je vprašal Defarge. "Naglo!"

"Kaj to pomeni, gospod?"

"Ali to pomeni jetnika ali ječo?"

"Morda želite, da Vas ubijem?"

"Ubili ga!" je zakrkal Jacques tri, ki se je bil približal.

"To je ječa, gospod."

"Pokažite mi jo!"

"Tedaj po tej poti."

Jacques tri je, s svojim običajnim poplepnim izrazom in očividno razočaran, ko se je pogovor tako zasukal, da ni obljubljal krvi, držal Defargea za roko, kakor je ta držal ječarja. Njihove glave so se bile med tem kratkim pogovorom tesno stiskale in še so komaj slišali drug drugega: tako strašno je bučal ocean, ko je vdrl v trdnjavo

ter se razlil po dvoriščih in hodnikih in stopnicah. Tudi zunaj je vsenaokrog butal ob zidovje z globokim, zamolklim bobnenjem, včasih pa se je iz njega odtrgal in planil v zrak samotnen vrisk kakor pena.

Defarge, ječar in Jacques tri so šli roko v roki kolikor mogoče hitro skozi mračne oboke, ki ni vanje nikdar posijala luč dneva, skozi strahotna vrata temnih luknj in kletek, po stopniščih kleti in zopet nazgor po okornih stopnicah iz kamenja in opeke, ki so bile bolj podobne osušenemu slapu kot stopnicam. Semintja, zlasti od začetka, je poplava butnila vanje in se razteklaj toda ko so nehali hoditi navzdol in jeli stopati po zavitih stopnicah v stolp, so le še zamolklo in pridušeno slišali vihar v trdnjavi in zunaj, kakor bi od šuma, iz katerega so prihajali, bili oglušili.

Ječar je obstal pri nizkih vratih, vteklil ključ v škripajočo ključavnico, počasi odprl vrata in dejal, ko so vsi sklonjeni vstopili:

"Stopet, severni stolp!"

Visoko v steni je bilo majhno, težko omreženo okno brez stekla s kamenitim nadzidkom spredaj, tako da je bilo nebo mogoče videti le, če se je človek nizko sklonil in pogledal nazgor. Majhen kamnin, težko ograjen naokrog, le nekaj črtevil širok. Na ognjišču kup starega, lahkega pepela. Stol, miza in slamnata postelja. Štiri ocrneli stene in v eni izmed njih zarjavela železna ročka.

"Pojdite z baklo počasi ob steni, da vidim," je dejal Defarge ječarju.

Mož je ubogal in Defarge je pazno sledil luči z očmi.

"Stojte! Pogled, Jacques!"

"A. M.!" je zakrkal Jacques tri, ko je pohlepno prebral.

"Alexandre Manette," mu je dejal Defarge na rhu, kazaje črke s svojim črnim kazavcem, ki je bil ves umazan od smodnika. "In tu je zapisal: 'Ubog zdravnik.' Gotovo je bil on tisti, ki je vrezal koledar v ta kamen. Kaj držiš v roki? Železen kol? Daj ga sem!"

Imel je še vedno basalniki topa v roki. Naglo je zamenjal orodje in se obrnil k črvojednemu stolu in mizi ter ju razbil z nekaj udarci na kose.

"Držite luč višje!" je ejzno ukazal ječarju. "Preglej natančno te kose, Jacques. In vidiš, tu je moj nož," je dejal in mu ga vrgel. "Razrezi posteljo in preišči slamo. Vi, držite luč višje!"

Ozrl se je grozeče na ječarja, stolpa na ognjišče, pogledal v dimnik, tolkel in trkal po njegovih stenah in majal železno ograjo. Črez malo trenutkov je padlo nekaj ometa in prahu na tla in on se je obrnil, da se mu umakne; njegova roka je previdno tipala po ometu in starem pepelu in razpoklini v dimniku, ki jo je njegovo orodje bilo našlo ali napravilo.

"Ničesar med lesom in ničesar v slami, Jacques?"

"Ničesar."

"Zmečimo vse skupaj v sredo celice. Tako! Vi, zažite!"

Ječar je zapalil mali kup, ki je vzplamtel visoko in vroče. Zopet so se sklonili, da pridejo skozi nizko obokana vrata; pustili so ogenj da gori, in se obrnili proti dvorišču, ko so stopali navzdol, dokler se niso zopet znašli sredi razburkanega valovanja.

Morje se je dvigalo in zibalo in iskalo Defargea. Saint Antoine je klical po svojem krčmarju, da ga postavi za načelnika straže nad poveljnikom, ki je bil branil Bastiljo in ubijal ljudstvo. Sicer ga ni bilo mogoče spraviti v mestno hišo pred sodišče. Sicer bi ušel in kri ljudstva (ki je naenkrat začela nekaj veljati, ko toliko let ni imela nobene cene) bi ostala nemaščevana.

V tulesem vseviru strasti in razbesnelosti, ki je odbajal tega mračnega, starega častnika v sivi suknji in rdečih okrasilih, je bilo videti le eno mirno postavbo in to je bila žena. "Glejte, tam je moj mož!" je zavpila in pokazala nanj. "Glejte Defargea!" Stala je nepremična tesno ob mračnem starem častniku in ostala nepremična tesno ob njem; ostala nepremična tesno ob njem skozi ulice, po katerih so ga Defarge in drugi vleкли; ostala nepremična tesno ob njem, ko je bil že blizu cilja in so ga jeli svatiti od zadaj; ostala nepremična tesno ob njem, ko je začel težko padati dolgo nabirani dež sunkov in udarcev, bila je tako tesno ob njem, da je, ko se je zgrudil mrtev, nenadoma oživila, mu stopila z nogo na vrat in mu s svojim krutim nožem — že zdavnaj pripravljenim — odrezala glavo.

Pršla je ura, ko je Saint Antoine začel uredničevati svojo strašno misel o obešanju ljudi namesto svetiljk in kazati, kaj je in kaj zamore. Kri Saint Antoinea je bila pokonci in kri tiranije in železne vlade je bila na tleh — na tleh ob stopnicah mestne hiše, kjer je ležalo poveljnikovo telo — na tleh pod podplati črtevil gospe Defarge, ki je bila stopila nanj, da ga lažje obglavi. "Spustite luči dol!" je vpil Saint Antoine, ko se je bil ozrl naokrog po novih morilnih sredstvih. "Tegale njegovega vojaka je treba tu pustiti za strazlo!" Vseča straža je bila na svojem mestu in morje se je bilo odvalilo.

Morje črnih in grozečih voda, čigar razdirajoči valovi so se dvigali drug proti drugemu, čigar globlini se nibeče domel, čigar moči ni še nihče poznal. Trdnostno morje vihravih postav, ključev po maščevanju in obrazov, ki so tako okameneli v ognju trpljenja, da usmiljenje ni več moglo pustiti nobelih sledi na njih, če se jih je doteknilo.

Toda med oceanom obrazov, ki se je bila v njih razživila vsa besnost in divjost, sta bili dve skupini obrazov —

v vsaki po sedem — ki so se tako razločevali od ostalih, da ni razburkano morje še nikdar nosilo značilnejših naplavlencev, nenadoma oproščenih od viharja, ki je bil vdrl v njihov grob: vsi preplašeni, zmedeni, začuden in presenečeni, kakor bi bili prišli sodnji dan in bi bili ti, ki so vriskali krog njih, prokleti hudovi. Drugih sedem obrazov so nosili če višje, sedem, mrliških obrazov, katerih spušene trepalnice in polzapeči oči so čakale sodnjega dne. Brezčutni obrazi, otrpli, a ne popolnoma brezizrazni; obrazi, ki so v grozi okameneli, a so imeli naenkrat dvigniti spuščene trepalnice in pričevati s prebledelim instincami: "Ti si storil!"

Sedem oproščenih jetnikov, sedem krvavih glav na oseh, ključje proklete trdnjave z osmimi močnimi stolpi, nekaj najdenih pisem in drugih spominov na jetnike iz davnega časa, ki so že dolgo umrli od srčne boli — te in podobne reči so nosili glasno odmevajoči koraki Saint Antoinea skozi pariške ulice sredi julija leta tisočsedemstoinosemdesetega. In sedaj naj bi nebo ne izpolnilo domišljij Lucije Darnay in naj bi zadržalo te korake daleč od njenega življenja! Kajti oni so nagli, blazni in nevarni; in po toliko letih, odkar se je razbil sod pred Defargevo krčmo, jih ni več lahko očistiti, kadar se rdeče pobarvajo.

XXII. POGLAVJE.

Morje še vedno narašča.

Sestradani Saint Antoine je imel en sam vesel teden, v katerem je z bratovskim objemanjem in čestitanjem omehčal svoj grljaj trdega in grenkega kruha, kolikor je mogel, in gospa Defarge je že zopet sedela pri svoji blagajni kot navadno ter nadzirala goste. Gospa Defarge ni imela v laseh rože, kajti velika bratovščina ogleduhov se je po tem kratkem tednu skrajno nerada izročala svetnikovemu varstvu. Svetiljke po njegovih ulicah so se strašno gibko zibale.

Gospa Defarge je bila prekrizala roke in je v jutranji svetlobi in vročini opazovala krčmo in ulico. Zunaj in znotraj je stalo nekaj skupin umazanih in sestradanih postopačev, toda nad njihovo bedo je sedaj očividno kraljevala zavest moči. Najbolj raztrgana močna kapa, ki je visela na najzanimarnejši glavi, je govorila: "Jaz vem, kako je postalo težko meni, posestniku te kape, vzdržati lastno življenje; toda ali vi veste, kako je postalo lahko meni, posestniku te kape, uničiti vaše življenje?" Vsaka gola, suha roka, ki je bila doslej brez dela, je imela sedaj to delo vedno pripravljeno, če se ga je hotela lotiti. Prsti pletočih žena so postali okorni, ker so vedeli, da morejo trgati. Obličje Saint Antoinea se je bilo izpremenilo; stotine let so mu kovalte to podobno in zadnji končni udarci so mu krepko določili izraz.

Gospa Defarge ga je opazovala s tako skritim odobravanjem, kot ga je bilo želiti pri voditeljici žena iz Saint Antoinea. Ena izmed njenih posestrim je pletla poleg nje. Mala, precej okrogla žena propadlega trgovca in mati dveh otrok si je že bila kot podnačelnica zaslužila častno ime Maščevalka.

"Čuj!" je dejala Maščevalka. "Poslušaj! Kdo prihaja?"

Kakor bi bili podložili smodnika v rov od skrajne meje Saint Antoinea do vrat krčme in ga nenadoma prižgali, se je bližal naglo naraščajoč sum.

"To je Defarge," je dejala gospa. "Tiho, domoljubi!"

Defarge je vstopil ves zasopel, snel svojo rdečo kapo in se ozrl krog sebe. "Poslušajte vsi!" je dejala gospa zopet. "Poslušajte ga!" Defarge je stal težko diha pred ozadjem radovednih oči in odprtih ust, ki so se bila nabrala pred vrati; v krčmi so vsi bili vstali.

"Govori tedaj, moj mož. Kaj je?"

"Novice z drugega sveta!"

"Kaj?" je vzkliknila gospa zaničljivo. "Z drugega sveta?"

"Ali se vsi spominjate starega Foulona, ki je dejal sestradanemu ljudstvu naj je travo, in ki je umrl ter šel v pekel?"

"Vsi!" se je razleglo iz vseh grl.

"Novica se tiče njega. On je med nami!"

"Med nami!" zopet iz vseh grl. "In mrtev?"

(Dalje prih.)

JOSEPH ZUPANCIC

Stara slovenska gostilna

1121 E. S. Grand Ave., Springfield, Ill.
Bell Phone 7899.

Točim fino Anheuser & Busch St. Louis pivo, domače vino in žganje ter dišeče smodke. Vsi rojaki dobrodošli!

Naznanilo!

Centenim rojakom v Jolietu naznanjam, da prodajam vse vrste pijače, kakor:

SEHRINGOVO, PORTERJEVO IN CITIZENS PIVO v steklenicah in sodčkih.

Istotako najboljša domača vino, žganje in razne druge pijače.

Naročite po telefonu — Chicago tel. 4086. Pripeljem ob določenem času na dom zastoj.

Jerry Laurič
210 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Profesional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 100. N. W. 483.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akter ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akter zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizu populne železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218—9206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

Chicago Telefon 4253.

Anton Kezele

HRVATSKO-SLOVENSKA

GOSTILNA

201 Ruby Street Joliet, Illinois.

Vsi rojaki, Hrvati i Slovenci, so dobrodošli. Tu bodele dobro postreženi z najboljšo pijačo in smodkami.

Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kosti, sil trenje v nogah, rokah in križu, za rane, opekline, bule, ture in krasne, itd. Kateri bi našli moju zdravila brez uspeha, grantiram \$500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in žepna knjiga ob 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo pošlje. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Koledar in knjižico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v nove prostore, in sicer iz 209 Indiana St. na 1005 N. CHICAGO ST.

Tu vam vsem lahko postrožem, kakor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst.

JOS. LEGAN,

GOSTILNICA,

1005 N. Chicago St. Joliet, Ill.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

ČUDODELNA VODA.

Dostikrat se dogodi, da igra kdo na gledališču največje junake in najbolj krvoločne viteze, a je kljub temu velik bojazljivec, ki zleze doma pred ženskimi predpisanimi posteljami. Podobnega značaja je bil tudi Rometov Jaka.

Na odru v domačem društvu pri Sv. Jeri v Sp. Dolini je igral vedno najbolj grozovite krvoločne. Vsakomur je dlaka pokonci vstala, ko je vprašal v najgroznejšem basu svojega tovariša, s katerim orožjem naj usmrti svojega nasprotnika: "Ali nož naj rabim ali meč, — da mu odstranim glavo preč?" — ali pa, ako je kot poglavar divje roparske tolpe ukazal: "Zažgite grad in celo vas — dabo jokalo vse na glas!"

Da, na tem polju se je počutil Jaka mojstra. Človek bi mislil, da bi tak junak kot Rometov Jaka šel sam v boj proti celim vojski sovražnikov. Toda tudi drugače v navadnem življenju ni bil noben strahopetec.

Taka lastnost bi se tudi ne strinjala z njegovo znanostjo. Rometov Jaka je bil močne narave, širok in čokot kot medved, ki ga ni dražil nobeden nekanovan.

Samo eno bitje na svetu je imelo popolno oblast nad njim. To je bila Jakova žena, Špela. Majhna, drobna stvar. Toda v ustih je bila Špela krepka.

Svojega moža je znala že z vsega početka tako preustroiti, da je imela veljavno vedno njena zadnja beseda. Nad tri leta sta bila že poročena, toda nihče se ni vedel spominjati, da bi imel Jaka doma kako besedo.

Govorila je le ona, a to v obilni meri. Na tihem se je celo govorilo, da je slabotna Špela svojega junaka Jakata parkrat že tudi nabila. Gotovo pa je, da je Jaka nekoč s čudno lisasto glavo hodil par tednov okoli, iz česar bi se dalo sklepati, da prejšnja trditve ni brez vsake podlage.

Na skrivaj je seveda Jakata silno ježilo, da nima doma nobene besede. Toda če ga je Špela ježno pogledala in začela nad njim jezicati, potem mu je izginil ves pogum. Kot da bi bilo začarano, si je mislil večkrat Jaka.

Končno, ko mu je podrejena vloga doma je že postala preneznosna, mu je nekega dne padla v glavo rešilna misel, da bi poiskal padarja Miho v Koprivniku ter ga vprašal za svet. Padar Miha je namreč slovel daleč na okoli, da razume več, kot črešnje zobati in štrkulje jesti.

Padar Miha v Koprivniku je bil med svojimi vrstniki neka izjema. Ni zdravil ljudi in živino toliko z raznimi tekočinami, mazili, kroglicami in drugimi takimi stvarmi, kot pa s skrivnostnimi deli, molitvami in pregovori. Zlasti je veljal za zelo spretnega, kadar je bilo treba pomagati kakšni "zacoprani" živali.

Ako zna Miha pomagati živali, zakaj bi pa ljudem ne znal, si je mislil Jaka. Ko mu je torej nekoč zopet njegova ženica doma zagodila prav obširno pridigo, se je odpravil Jaka odločno naravnost v Koprivnik.

Bilo je ravno polno, ko je stopil Rometov Jaka v Mihovo koč. Miha, ki je tudi sam gospodinjil in kuhar, je imel ravno pred seboj na mizi skledo žganjcev, ki jih je hrabro otepal z žlico.

"Dober dan Jakal!" je rekel Miha s polnimi ustmi moke. Bil je Miha že bolj postaren dedec, zato mu zobje že niso več bogve kako služili, ker jih je imel bolj redke, in je menda tudi zato bila njegova najljubša jed ajdovi žganci.

Jaka je molče odzdravil in se vsedel k mizi. "Kje ti pa manjka?" je vprašal padar Miha, ko je prišel z žlico ostrgavati skledo.

"Ne vzdržim več!" je zastokal Jaka. "Danes je zopet bila kot živ vrag!" "Kaj poveš?" je menil Miha, porinil skledo proč in obrisal leseno žlico ob suknjič.

"Se znorel bom!" je tožil Jaka. "Ti si moja zadnja pomoč, Miha. Tisočkrat sem že sklenil, da ji bom povedal, kar ji gre, pa vse nič ne pomaga. Nijam pravega poguma. Menda me je res začarala."

"Ja, ja," je menil padar Miha učen, "poguma ti pa res ne manjka. Mogoče s pravemu prišel šele meni v roko!"

"Ali res?" se je razveselil Jaka upoln. "Za desetak mi ni, ako pomagaš!"

"Polovica bo tudi zadoštil!" je rekel Miha skromno. "Jaz sicer ne dam rad zdravila, ker je nekoliko nevarna stvar! Ako se prav ne rabi, zna še škodovati!"

"Za to ti ni treba skrbeti!" je zagotavljal Jaka. "Tako bom naredil kot boš rekel! In izpijem ti pa vse, četudi je raztopljen kolomaz!"

"Stvar je predvsem skrivnost!" je nato izjavil Miha. "Nobenemu človeku ne smeš o njej ziniti besedice! Zdravilo bom dal tudi tebi prvemu, ker si poštenjak. Ljubi Jaka, tebi more samo eno še pomagati in to je čudodelna voda, ki daje človeku pogum. To vodo more napraviti en sam človek in to sem jaz!"

"Sem z njo!" je zavpil Jaka razburjen.

"To ne gre tako hitro in enostavno!" je odgovoril padar Miha. "Pred pojutrišnjem ti je ne morem dati! Skuhati

jo namreč moram prej iz vseh mogućih rož! Do pojutrišnjem boš že še zdržal!"

"Do pojutrišnjem že šel!" je rekel aka. "In kaj pa naj potem storim s to vodo? Ali naj jo pijem ali naj se mažem z njo?"

"Piti in mazati!" je pojasnil Miha. "Poslušaj me! Ne vem, če bom pojutrišnjem, ko prideš, doma. Za vse slučaje pa bom postavil steklenico zunaj na prvo okno pri vratih. Ako boš vodo prav rabil, boš dobil tak vražji pogum, da ti deset Špel ne bo kos. Pojutrišnjem ostani v gostilni, dokler te ven ne vržejo —"

"Za božjo voljo!" ga je prekinil Jaka. "Potem me Špela požre živega!"

"Tega že ne bo storila!" ga je pomiril Miha. "Saj boš imel čudodelno vodo! Ti ostani mirno v gostilni. Predno boš šel domov k ženi, postavi čudodelne vode tri dobre požirke. Pred pa si polji še trikrat dlani in dobro namaži z njo podplate! Kmalu boš čutil, kako ti gre korajža iz glave v noge! Ko boš prišel nato domov in bo začela Špela vate lajati, trikrat zavriski in se trikrat na tleh na glavo postavi! Veš, to je potrebno, da se bo voda razlila po vseh žilah. Nato boš začutil v sebi tak pogum, da boš lahko drevesa ruval!"

"Ja, kaj bo pa Špela rekla?" vprašal je Jaka v strahu.

"Naj reče, kar hoče!" poučil ga je padar. "Ti boš imel v sebi čudodelno vodo, pa je! Samo na vse, kar ti bo rekla, ne smeš ničesar odgovoriti. Ti govori le to, kar govoriš v gledališču pri oni roparski igri! To pa za to, ker je ta voda še iz onih roparskih časov. Ali meniš, da bi nekdanji vitezi in roparji imeli toliko poguma, če bi ne imeli te čudodelne vode? To ti bo pač jasno!"

"Seveda mi je jasno!" ga je zagotovil Jaka verno. "Viteško govoriti že znam!"

"In voda ti bo samo pomagala, ako boš govoril v tej govorici! To se razume samoobsebi!"

"Seveda se razume!" je pritrdil Jaka. "Torej preštudiraj še enkrat najkrepkejše izreke in jih potem povej Špeli!"

"Že prav! Pojutrišnjem! Ako te ne bo doma, na oknu!" se je poslovil Jaka. "Pol desetaka. Pet goldinarjev!"

"Sele potem, ko bo koristilo! Preje ničesar ne zahtevam!" —

Določeni dan je Jaka zopet romal v Koprivnik. Padar ni bil doma. Steklenica s čudodelno vodo je stala, kot dogovorjeno, na prvem oknu pri večnih vratih. Jaka se aenkrat ni upal odmakniti jo.

Bilo je že pozno zvečer, ko je prišel nazaj v Spodnjo Dolino. Takoj je odšel v gostilno, kajti vse Mihove nasvete je hotel izpolniti točno. Zbudil je nemalo začudenja, ko je proti svoji navadi sedel v krčmi kot da bi bil pribit.

In res je bil Jaka zadnji gost. Končno mu je povedala natakara, kaj gleda, da pride ven. Toči se nič več ne.

Jaka je odstopil na prsto. Tako veselega kot danes, se že dolgo časa ni počutil. Odkar je bil poročen, se sploh ni spominjal, da bi kdaj izpil toliko vina in piva, kakor ga je ta večer do polnoči.

Pri tem je skrbno skrival steklenico s čudodelno vodo v notranjem žepu suknjiča. Bilo mu je, kot da bi skrivnostna voda koprivniškega padarja je sedaj vplivala nanj.

Za nekim plotom je počenil na tla, vzel steklenico iz žepa, nekoliko omajal zamašek in jo postavil previdno poleg sebe. Nato je potegnil z nog okovane škornje ter nogavice, vlij si vodo trikrat v perišče in si krepko namazal podplate. Nato je napravil prvi požirek.

Streslo ga je in moral je močno zakašljati. Dobrega okusa že ni imela ta čudodelna voda. Tako nekako je dijala, kot da bi bil petrolej zmešan s poprom, tobakovo žlindro in mazilom za čevlje. Toda tu ni bilo nič storiš. Najboljša zdravila so najslabšega okusa, si je mislil Jaka ter pogumno potegnil še drugič in tretjič iz steklenice. Požiral je tako debelo, da so mu kar oči izstopile.

Ne da bi obul čevlje in nogavice, je šel nato Jaka naprej domov. Sedaj naj pa le pride Špela! Tristo medvedov! Čutil je, kako je delovala čudodelna voda v njem. To mora biti gotovo pogum, ki mu leze po vsem telesu. Streslo ga je pač večkrat groze pred zdravilom. Steklenico je skril v enem svojih škornjev, ki jih je nosil v roki. Pametno je namreč sklepal, da bi se steklenica takrat, ko bi prevračal kozolec, ubila.

Ker je Jaka stanoval na koncu vasi, je imel na poti domov še dovolj časa, da je premišljal, kaj bo Špeli govoril. Pri tem mu je pogum vedno bolj narasčal.

Ko je prišel domov, je tiho odprl večna vrata, postavil škornje s steklenico pod stopnjice in se spazil bos v sobo.

Toda Špela je imela atnka ušesa. S svečo v roki je planila iz sosednje izbe. "Ali si prišel potepuh?" Ponočnjak grdi! Požrešne, požrešni! Špela je postavila svečo na mizo in si uprla roke ob bok. V barvastem spodnjem krilu in volneni nočni jopici ni izgledala preveč lepa.

Jaka na ta sprejem ni ničesar odgovoril. Sklekel je suknjič in zavriskal na ves glas. Nato se je postavil na glavo in prevrnil kozolec, da je Špela prestrašena odskočila.

"O, ti miha pijana, ti!" je vpila nanj.

"Jaz ti bom že pregnala norčavost, šnopsar potepeni!"

"Ijuhoho, ijuh, ijuh!" je vriskal Jaka in se začel znova prevračati po tleh, da bi kmalu še Špelo prevrnil.

"Le, čakaj, ti bom že pomagala!" je vpila Špela. "Juhuhu!" je zavriskal Jaka in se v tretjič prevrnil po tleh, toda tako nerodno, da je še Špelo podrl na tla.

"O ti mrcina ti, tolovaj tolovajski!" je kričala Špela. "Tiho!" je zavpil Jaka in se postavil kot bi bil na gledališkem odru, "če ne ti izbijem vse zobe iz čeljusti, zato se mi preveč ne usti! Pobli sem jaz že dosti takih zmajev, ki so prišli iz raznih drugih krajev!"

"Kaj?" se je vzdignila s tal Špela, ki so jo bolele vse kosti. Svojim ušesom ni verjela, kar je pravil Jaka.

"In ker ti dobro hočem zdaj, se urno spravi od tukaj v kraj! Le beži staro ti babišče, ker vedi: že povsod te zlode išče!" je tulil Jaka.

"Kaaaj — kaaaj!" je stokala Špela, ki je kar od presenečenja odreenela.

"In če mi ne verjameš, te vržem v mrzlo klet, kjer počasi umirala boš dolgo vrsto let!" je vpil Jaka in potiskal Špelo pred seboj skozi sobo.

"Jaka! Ali si zno..." je cvilila Špela. "Jokala in škripala z zobmi boš tamkaj dol, te grizli bodo gadi, podgane in pa molji!"

"Jezes, jezes!" je vpila Špela.

"Ti vražje seme grdo, le to ti še povem, če mi ne izgineš precej, te živo tukaj snem!" je tulil Jaka, ki ga je pogum tako prevzel, da sam sebe ni več spoznal. Pri tem je tako mahal s pestmi pred Špelo, da je bilo res grozno.

"Mica! Jože! Umoril me bo!" je kričala Špela.

"Seveda, zdaj vem vse! Pekel je tvoj brat! A zdaj končano vse bo, ko ti odrežem vrat!"

"Na pomoč! Na pomoč! Znorel je! Obseden je!" je vpila Špela. Pri tem je dospela do vrat, jih bliskoma odprla in izginila ven. "Obseden je! Obseden!" se jo je čulo še vpiti pred hišo.

Jaka pa je tulil zanjo: "Ničesar ne pomaga, ne stok in mili jok! Strupeni hočem gledat srca krvavi sok!"

Jaka se je vrnil v sobo, postavil se še parkrat na glavo iz samega veselja vsled učinka čudodelne padarjeve vode, naker je odšel mirno spat.

Špela, ki je prenočila pri sosedih, se je šele prihodnje jutro upala priti nazaj v hišo, a je bila nenavadno tiha. Nekaj časa je gledala Jakata bojazljivo po postani od zgornj dol, ko pa je videla, da Jaka ne nori več, se je lotila kuhe.

Nekolikokrat je Špela še poskušala obleči moške hlače. Toda Jaka je bil dovolj previden, kadar je videl temne oblake, in je vedno znal pravočasno uporabiti čudodelno vodo. Vsakokrat je pomagala. Še cele steklenice ni porabil, ko je imel najlepši mir doma. Nazadnje se mu je čudodelna voda tako priljubila, da mu je bila najslajša pijača.

Padarju Mihi je pa plačal, kljub temu, da ni hotel vzeti cel desetaka.

Ne vemo sicer, če je ves opisan dogodek resničen, toda Jakatovi prijatelji so ga tako opisali in na te se pač lahko zanesemo.

ZA KRATEK ČAS.

Strogo.

Enoletnik (ki prejme pri vezbanju nujno brzojavko): "Gospod podčastnik, pravkar sem podedoval stotisoč kron."

Podčastnik: "Sedaj imate opraviti službo in ne podedovati!"

Abstinenčni pouk.

Učitelj: "Turki torej ne pijejo niti vina, ni piva, ni žganja. Sploh nikdar ne grejo v gostilnico. Zakaj je to dobro zanje?"

Jaka: "Ker imajo toliko žensk!"

Razlaga.

"Oče, kdaj pa postane bolezen 'kronična'?"

"Kakor hitro si bil pri zdravniku!"

Zdrave ribe.

Bolnik: "Ali so ribe zdrave?"

Zdravnik: "Jaz nisem še nobene zdravil."

Ribolov.

Nedeljski lovec: "Zares čudno, da je tu ribarenje dovoljeno; po drugih vodah je pa to povsod zabranjeno."

Kmet: "Veste, to je tako; pri naši zadnji občinski seji smo sklenili, da se lahko tukaj ribe lovi, ker ne najdete v njem ribjega repa, ako bi ga tudi celo leto iskali."

Natančen hlapec.

Gračak reče konjarju: "Jurček, bodi s konjem nekaj bolj prijazen! Gladi ga, govori kaj z njim i. t. d."

Jurček obljubi, da bo. — Drugi dan gre gračak v hlev gledat, kako izpolnjuje njegovo povelje. "Kaj delaš, Jurček?" reče mu, ko stopi v hlev ter vidi hlapca, kako sedi na jaslilih in drži častnik v roki. — "Gospod baron!" pravi Jurček, "ukazali ste mi, naj s konjem kaj govorim; a ker mi ravno ni prišlo

nič na misel, pa mu čitam časnike na glas!"

Dober odgovor.

Jezlični Jožek Lojzku, ki ga je ravnokar vzevil: "No, ti delaš pač sramoto svojemu patronu, nisi ga vreden!"

Lojzek: "E, saj mu tudi ti ne delaš preveč časti. Sv. Jožef gotovo ni tako čebljak, kakor ti!"

Res je.

Sin: "Uoča, zekaj so pa ribe mueta-te?"

Oče: "Viž ga tuempeca! Če b' ti mu guoflo u vuodi, al' bi muogu govoriti?"

Dolg pogrebni sprevo dse pomika po cesti. Tujec vpraša črevljarskega vajenca: "Kdo pa je umrl?" — "No, ta vendar, ki se pelje v prvem vozu," odvrne vajenec.

Preveč laskavo.

A. "Sosedova Gizela ima pa zares tako krasne lase, kakor bi nosila bleščečo krono na glavi."

B. "In to bleščečo krono dene vsak večer raz galvo!"

Ravno narobe.

Matevž: "Moj fant je ležal v travi in ga je gad picil. Zdravnik pravi, da bo treba rano izžgati, ker je bil gad hudo strupen."

Sosed: "Pri meni je pa žena hudo strupena. Ko jo je lani neki gad picil, ji nič ni bilo — gad je pa poginil."

Težak dokaz.

"Zakaj si tako potrpt, prijatelj?"

"Saj sem lahko. Moj brat je bil 20 let v norišnici; pred mesecem je umrl in mi zapustil vse svoje premoženje; sedaj pa moram dokazati, da je izvršil oporoko pri pravi pameti!"

ISČEM SVOJEGA BRATA STEFANA Brezovar. Nekdaj se je nahajal v Pittsburghu, Pa., a sedaj ne vem kje. Frank Brezovar, 200 Jackson St., Joliet, Ill. 572

Rojaki in rojakinje širom Amerike! Pristopajte k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE (The Holy Family Society) štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1916.

Predsednik.....George Stonich. Podpredsednik.....Stephen Kukar. Tajnik.....Jos. Klepec. Zapisnikar.....John Barbich. Blagajnik.....John Peric. Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Nicholas J. Vranichar, John N. Pasedert, Joseph Težak.

To društvo sprejema rojake in rojakinje iz vseh krajev od 16. do 55. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri podpisnem. Če mu ni mogoče osebno priti, naj mi piše za podrobnosti in navodila in pošlje \$1 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in drugo. Če ni kandidat sprejet, razun lastne krivde, mu vrnem vplačani denar.

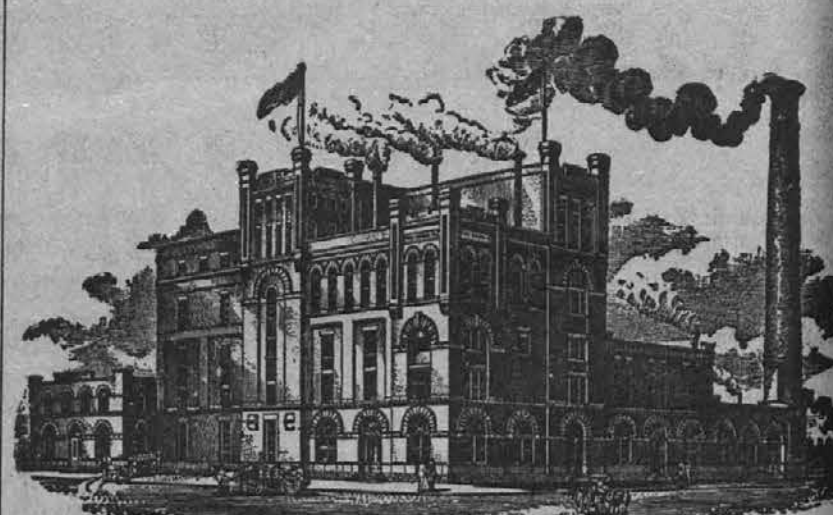
Pisma naslovite na: JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjec, zaboj (12 steklenic) za\$12.00
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za\$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts....Both Telephones 26....JOLIET, ILLINOIS

Rojaki in rojakinje! Kadar imate kaj moške ali ženske obleke ali perila za očistiti in gladiti, ne pozabite na našo slovensko firmo —

WILL COUNTY CLEANERS AND DYERS
S. KODIAK, lastnik.

Office and Works, 302-304 Walnut St. Joliet, Illinois.

Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814. Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko na vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja zopet ogenj pojdite k
ANTONU SCHAGER
North Chicago Street
v novi hiši Joliet National Banke.

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet
Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšo meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasedert

se dobijo najboljša sveža in prebrana klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1114

Luka Pleše

HRVATSKO-SLOVENSKA
GOSTILNA

kjer točim najokusnejše pivo, fina domača in importirana žganja in vina, ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilen obisk.

1014 North Chicago St., Joliet, Ill.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.